UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

10 ТРАВНЯ
Число No 19
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
MAY 10, 1973

В 40-РІЧЧЯ СВЯТА „УМХ". ВПреосвященніший Митрополит Андрей Шептицький на трибуні біля св. Юра відбирає дефіляду учасників свята. На чолі походу президент д-р Кость Левицький.
(допис на ст. 2. — кошти кліші покрила парафія св. Юрія в Едмонтоні.)

Верховний Архиєпископ закінчив відвідини Канади

ВСІ ЩИРО ВІТАЛИ СВОГО ІЄРАРХА

Верховний Архиєпископ Йосиф VII, який розпочав свої відвідини Канади від Ванкуверу та Едмонтону, вже закінчив свої відвідини Канади й переїхав до США. По всіх містах Канади, що їх відвідав Верховний Архиєпископ його вітали щиро не лише українці-католики, але й православні українці, з Владиками Української Греко-Православної Церкви включно.

САСКАТУН

До Саскатуну прибув Верховний Архиєпископ у четвер, 19 квітня пізним вечором (11-а година ночі), одначе на летовище прибула поважна громада українців, щоб його привітати. В Саскатуні Верховний Архиєпископ служив в Квітну неділю, за Юліянським календарем, 22 квітня, врочисту Архиєрейську св. Літургію в сослуженні Митрополита Максима (Германюка), Преосвящ. Владики Ніла (Саварина) Преосвящ. Андрея (Робoрецького) та Преосвящ. Владики Ісидора (Борецького). В понеділок, 23 квітня Верховний Архиєпископ служив св. Літургію в Ріджайні.

В часі побуту в Саскатуні Верховний Архиєпископ відвідав дім для старших св. Йосифа, Інститут ім. Митрополита А. Шептицького та побував у домі Осередку молоді, де відбулася його зустріч з представниками організацій та українським громадянством.

В Страсний Четвер, 26 квітня саскатунська громада попрощала на летовищу Голову Української Католицької Помісної Церкви, який від'їхав до Вінніпеґу.

ВІННІПЕҐ

Після приїзду до Вінніпеґу, Верховний Архиєпископ відбув ураз з Митрополитом Максимом пресову конференцію з кореспондентами українських та англійських газет, радія та телевізії, а відтак пройшов між двома рядами шкільних дітей та молодечих організацій, до окремої залі, де його привітали діти китицею квітів, а відтак вітали його: Митрополит Максим, міністер освіти Манітобського уряду Б. Ганущак від імени уряду, посадник міста Ст. Дзюба, який вручив йому почесну відзнаку міста та д-р М. Марунчак від імені мирян.

Верховний Архиєпископ, дякуючи за привіти, сказав, що Україна переживає тепер Страсний Четвер і Велику П'ятницю, які відзначують якраз тепер і українці, але й для України прийде Воскресення, як прийшло воно для Христа-Спасителя, після Страсного Тижня та смерти на Голготі.

В Велику П'ятницю Верховний Архиєпископ брав участь в богослужбах та в обході з плащаницею в катедральній церкві св. Володимира й Ольги, де його при вході, щиро привітав парох катедри о. митрат д-р В. Кушнір.

На богослужбах Великої П'ятниці був приявний кол. прем'єр Канади Дж. Діфенбейкер, який відтак мав тригодинну зустріч з Верховним Архиєпископом, який склав йому подяку за його виступ, на сесії ОН в Ню Йорку в обороні поневолених Москвою народів, а зокрема України. Тодішній виступ Дж. Діфенбейкера відбувся великим відгомоном по цілому СССР, аж до каторжних таборів на Сибірі включно й зробив велике враження на всіх українців у СССР. Слід згадати, що, після приїзду Верховного Архиєпископа до Риму в 1963 р., тодішній прем'єр Дж. Діфенбейкер запросив був його офіційно, як прем'єр Канади на відвідини до Канади, одначе з уваги на комплікації й застереження, зв'язані зі звільненням Верховного Архиєпископа, він тоді не міг скористати з запрошення тодішнього канадського прем'єра.

В Велику Суботу, 29 квітня, Верховний Архиєпископ в асисті Митрополита Максима та вінніпезьких священиків відслужив св. Літургію для дітей та молоді й виголосив проповідь.

На Христове Воскресення Верховний Архиєпископ служив св. Літургію в катедрі св. Володимира і Ольги, яку передавано через телевізію до церковної авдиторії. До Служби Божої сослужили: Митрополит Максим, Владика Ніл, Владика Ісидор та Владика Василь (Величковський), який постійно перебуває в Вінніпеґу.

На Великдень відбувся в залі „Сентенніял" концерт на пошану Верховного Архиєпископа, на якому були теж привні дипломатичні представники: Італії, Західної Німеччини, Бельгії, Швайцарії та Японії.

Блаженніший Йосиф був теж приявний на свяченому на його пошану та відвідав Осередок української культури й освіти.

ТОРОНТО

В суботу, 5 травня Верховний Архиєпископ прибув до Торонта, де його привітала 1,500 українська громада з представниками організацій, духовенством та Владикою Ісидором. В неділю, 6 травня Верховний Архиєпископ відслужив у сослуженні Митрополита Максима, Владики Ніла, Владики Ісидора, Владики Андрея, Владики Михаїла (Руснака) та численного духовенства Архиєрейську св. Літургію в будинку Мейпел Ліф Ґарденс, в якій взяло участь 8,000 вірних. Після Служби Божої відбувся в тому самому приміщенні тригодинний й величавий концерт на пошану Верховного Архиєпископа на якому виступали хори церкви св. Миколая, хор „Прометей" танцювальний ансамбль МУНО „Дунай" з Ст. Кетеринс, оркестра СУМ „Батурин", хор „Діброва", та українська молодь СУМ, Пласту та хор „Веснівка". Дуже ефективно випали гагілки, що їх виконало 250 українських юнаків та юначок, членів українських молодечих організацій та хорів.

Після відвідин Гемилтону, Анкестеру, манастиря оо. Студитів у Вудсток та Апостольського Нунція в Оттаві, Верховний Архиєпископ виїхав до США, де в неділю, 13 травня служитиме Архиєрейську св. Літургію в катедрі Непорочного Зачаття Пресв. Богородиці в Філядельфії.

Точніші звіти з відвідин Верховного Архиєпископа в поодиноких українських осередках подамо в чергових числах „УВ".

Пропонують пенсії в 60 років життя

На конференції провінційних міністрів суспільної опіки з федеральним міністром суспільної опіки в Оттаві манітобський міністер суспільної опіки подав пропозицію, щоб виплачувати пенсію старшим громадянам не від 65-го, але від 60-го року життя. Покищо, справу відложено до черговоі конференції міністрів суспільної опіки, що відбудеться у вересні ц.р. в Квебеку, щоб федеральний уряд міг докладно простудіювати цю пропозицію, а, що найважніше, обчислити, з якими видатками обниження віку пенсіонерів буде зв'язане.

В Канаді подорожчали харчові продукти

Канадська статистика проголосила, що протягом двох минулих місяців харчові продукти в Канаді подорожчали протягом на 2.6%. За минулих 12 місяців харчі подорожчали на 12.9%. Наслідком підвишки цін на харчові продукти, піднесли ціни теж і ресторани на 10.7%.

Протягом минулих двох місяців піднесено теж на 2.3% ціни на жіночі одяги та на 1.4% на чоловічі одяги.

При кінці квітня ціни на всі товари загалом були пересічно на 6.6% вищі від минулого року.

В минулих двох місяцях знижено ціни лише на холодильники та деяке електричне устаткування, незмінені ціни залишилися за переїзди осіб та пересилки вантажів. Якщо порівняти теперішні ціни із цінами з 1961 року, які береться за основу обчислення підвишки цін, то теперішні ціни є на 47.3% вищі від цін 1961 року.

Багато канадців домагається ухвалення закону про замороження цін бодай на харчові продукти, одначе федеральний уряд цю справу відкладає й, покищо хоче встановити комісію для прослідживання причин підвишки цін, яка має що три місяці проголошувати звіти зі своїх дослідів.

Теперішня підвишка цін є друга, якщо йдеться про висоту підвишки, протягом минулих трьох років.

Не буде американських контролей у Канаді

Досі канадські подорожні, що їхали літаками до США, переходили американську митну контролю в Канаді (в Торонто, Монреаль, Ванкувер та Вінніпеґ). То значно влегшувало подорожування, бо пасажири не мусіли переходити довготривалих і значно суворіших контролей у США.

З днем 1-го липня ц.р., канадський уряд відкликує дозвіл на переводження американських митних контролей на канадських летовищах, бо уряд США не дав дозволу канадським летунським лініям відкрити свої летунські станиці в кількох містах США. Якщо уряд США дасть спроможність канадським летунським лініям перевозити пасажирів до та із кількох американських міст, як того домагаються канадські летунські лінії, тоді канадський уряд дозволить знову американським митним урядникам переводити митні контролі на канадській землі.

СССР вже готується до жнив

Хоч в СССР щойно кінчать весняні засіви, совєтський уряд уже проголосив різні заходи для забезпечення збору збіжжя в цьому році. Минулого року був у СССР недорід, а до того багато збіжжя змарновано, бо його не зібрано в час із поля. Щоб те не повторялося цього року, уряд СССР проголосив, що для збору збіжжя буде доставлено 7,000 нових комбайнів, а фабричні та індустріяльні вантажні автомобілі мають протягом 24-ох годин допомагати звозити зібране збіжжя. Сільські ради мають право закликати до жнив працівників різних бюр та підприємств, як теж і студентів, які мусять допомогти збирати збіжжя з поля.

СССР не має щастя
З МІЖПЛЯНЕТНИМИ СУДНАМИ

Щойно недавно совєтські фахівці від досліду міжплянетних просторів зазнали невдачі із вистрілом космічної лябораторії „Салют", яка перестала працювати й вкінці впала в море, а тепер впало в Тихий океан чергове совєтське міжплянетне судно, яке мало завезти на Місяць автоматичний робот „Луноход", що мав продовжувати досліди Місяця при допомозі автоматичних апаратів. Кошт побудови космічної станції „Салют" обчислюють на 500 мільйонів долярів, а „Лунохода" на 100 мільйонів долярів.

Кошт побудови ракети „Протон", що її вживали до вистрілу обох міжплянетних суден обчисляють на 60-70 мільйонів кожну.

• **В Чехословаччині** панує посуха й рільники побоюються, що весняні засіви не посходять.

КИЇВСЬКЕ РАДІО АТАКУЄ БЛАЖЕННІШОГО ЙОСИФА

Київське радіо накинулося в своїх передачах на Верховного Архиєпископа Йосифа, який, після участи в Євхаристійному Конґресі в Австралії, відвідує Канаду та США. Очевидно, що редакторам київського радія не подобається, що Блаженнішого Йосифа скрізь вітають українці з великим захопленням, а, мабуть, ще менше те, що в часі його відвідин згадується про жорстоке переслідування Української Католицької Церкви в Україні, про вимордування українських католицьких Владик, священиків та вірних, що сам Верховний Архиєпископ відбув 18 років важкого заслання в каторжних таборах, лише тому, що не хотів зрадити своєї Церкви й свого народу.

Щоб притемнити жахливе переслідування релігії, а зокрема Української Католицької Церкви в СССР, київське радіо повертається до давно відігрітих історій, тобто до співпраці Кардинала Йосифа Сліпого з нацистами в часі другої світової війни. Радіо заповідає, що в найближчому часі буде надавати серію звідомлень про шкідливу діяльність Української Церкви та її співпрацю з нацистами.

Може краще й легше було б редакторам київського радія передати матеріяли про співпрацю Сталіна з Гітлером в 1939 р. та, заздалегідь укладену умову про загарбання Галичини. То була мабуть дещо більша співпраця й важливіша у наслідках, як співпраця Української Каталицької Церкви з нацистами, які переслідували й гнобили українців, а між ними й українських католицьких священиків не менше від волелюбних совєтських „визволителів".

Коротки вісти

• **Албертський прем'єр** П. Логід заявив у Албертській леґіслятурі, що він вповні вдоволений з праці своїх міністрів й не задумує переводити вілких змін у кабінеті.

• **Протягом року,** що закінчився в червні 1972 р. в Алберті продано 360,983 тонн штучних навозів.

• **В цьому році** з державної допомоги „нагода для юнаків" скористає 36.152 молодих канадських юнаків, що будуть працювати в 3.200 різних проєктах.

• **Міністер для справ** споживачів та корпорацій Г. Ґрей заповів, що незабаром буде створене бюро контролі цін, яке буде видавати що три місяці покажчик цін на харчові продукти та буде шукати причин зросту цін.

• **В Канаді зростає число** менших м'ясарень. Давніше чотири великі канадські м'ясарні перерабляли 58.1% всіх м'ясних виробів у Канаді, а тепер перерабляють лише 51.3%, бо спроможність перерібки м'яса малими м'ясарнями зросла.

• **40% канадських** фармерів мали в 1971 р. прибутки із праці та зайнять поза фармуванням. З тих зайнять та праці вони дістали в 1971 р. півтора мільярда долярів.

• **Канадська рада дала** допомоги в сумі 2,700,000 долярів для десяти організацій, що займаються плеканням мистецтва. Найбільшу допомогу, бо 660,000 долярів, дістав Канадський національний балет, 505,000 долярів Національна театральна школа в Монреалі та 450,000 долярів Канадська оперна компанія в Торонто.

• **В Монреалі засуджено** на 20 років тюрми повітряного пірата 21-річного М. Стенфорда, який без успіху, намагався, за допомогою револьвера, примусити пілота пасажирського літака летіти до Куби.

• **Держава Мексик** підписала із США умову на закупно 600,000-700,000 метричних тонн збіжжя у США.

• **В домі для калік** в Квебеку наступив вибух в робітні, наслідком чого дві особи згинули, а 10 було поранених.

• **Совєтська поліція** відібрала 50-ом юнакам із вільного світу, головно американцям пашпорти й держала юнаків у готелі недалеко Москви за те, що вони хотіли вчинити в Москві демонстрацію в обороні релігії.

• **Президент США** Р. Ніксон збільшив на 50% дозволи на ввіз закордонного сира до США. З того скористають канадські продуценти сира, які зможуть продати до США додаткових два й пів мільйона фунтів сира.

• **Греція випустила нові** монети, на яких уже нема портрету короля Константина. Теперішний уряд, складений з військовиків, вимазує теж ім'я короля з різних документів. Король Константин 1967 р. виїхав з Греції на знак протесту проти диктатури військовиків.

• **Кол. совєтський міністер** рільництва В. Мацкевич став совєтським амбасадором у Чехословаччині; дотеперішний амбасадор у Празі С. Червенко став совєтським амбасадором у Парижі; П. Абрасимов, що був амбасадором у Франції, вернувся до СССР, де має стати знову до праці в централі совєтської комуністичної партії.

• **В СССР випустили** на воду першого літаконосця „Київ", поємности 30,000 тонн. „Київ" є значно менший від літаконосців інших держав й на ньому можуть осідати лиш гелікоптери та малі літаки.

• **26 квітня розбився** й утонув гелікоптер канадської маринарки типу „Сі Кінг". Чотирьох осіб залоги врятовано. Від 1971 р. то вже шестий того роду нещасливий випадок із гелікоптерами канадської маринарки.

• **Уряд південно-**американської держави Болівії вислав до Параґваю 20 політичних діячів, щоб мати спокій у країні, бо вони приготовляли державний переворот.

• **В азійській державі** Банґлядеш зударилися на ріці Сіталякія два особові судна. Понад 250 осіб згинуло в філях бурхливої ріки.

• **Наслідком недостачі** пального („ґазоліни") в США замкнено 342 ґазолінові стації. Дальших 930 є загрожених замкненням з тої самої причини.

• **Американські** податковці платять щодня між 50-100,000 долярів великим вантажним суднам, що мають перевозити до СССР збіжжя, закуплене в США, зате, що вони ждуть у портах, щоб навантажили збіжжя.

• **Минулого тижня** в Варшаві відзначувано 30-річчя вбивства 30,000 жидів німецьким ґестапом у жидівському ґетто в Варшаві. Американський амбасадор у Варшаві Р. Дейвіс склав теж вінок під пам'ятником вбитих жидів від імені уряду США.

ПОМИНКИ
НА ЦВИНТАРЯХ
В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Йоакима будуть в неділю, 10 червня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 17 червня, о год. 2-ій пополудні.

НЕДІЛЯ СЛІПОРОДЖЕНОГО

20 травня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 38

У ті дні сталося, коли ми йшли на молитву, зустріла нас одна дівчина, що мала духа Пітона й віщуванням приносила великий зиск своїм панам. Ця йшла за Павлом і за нами та кричала, кажучи: Ці люди є слугами Бога найвищого, вони звіщають вам дорогу спасіння. І це робила багато днів.

Та Павлові надокучило, і він, обернувшись, сказав духові: Приказую тобі в імені Ісуса Христа вийти з неї.

І вийшов в тій хвилі. А пани її, бачачи, що пропала надія їх зиску, спіймали Павла й Силу і заволікли на торговицю до князів.

І привівши їх перед начальників, сказали: Ці люди, будучи жидами, непокоять наше місто, і голосять звичай, котрий не годиться нам приймати, ані робити, бо ми — римляни.

І збіглася товпа проти них, а начальники роздерли їх одежу і казали бити їх палицями. І коли завдали їм багато ран, вкинули їх до в'язниці і приказали сторожеві пильно їх стерегти. Той, прийнявши такий приказ, вкинув їх до глибшої в'язниці, а ноги їх замкнув у колодку.

Та опівночі, Павло і Сила молячися, славили Бога; і слухали в'язні. І нараз зчинився великий землетрус, так що захиталися підвалини в'язниці. І зараз відчинилися всі двері і розв'язалися окови всіх. А сторож в'язниці, коли побачив відчинені двері в'язниці, вийняв меч і хотів себе убити, думаючи, що в'язні повтікали. Та Павло крикнув великим голосом, кажучи: Не роби собі нічого злого, бо ми всі тут.

І попросивши світла, увійшов, і дрижачи, припав до ніг Павлові й Силі. А вивівши їх геть, сказав: Панове, що я маю робити, щоб спастися?

А вони сказали: Віруй у Господа Ісуса Христа, і будеш спасенний ти і твій дім. І проповідали йому слово Господнє і всім, що були в його домі. І взявши їх тої ж години вночі, обмив їх рани і зараз охрестився сам і всі його. І увівши їх до свого дому, заставив стіл і веселився з усім своїм домом, увірувавши в Бога.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 34

У той час Ісус переходячи, побачив чоловіка, сліпого від народження. І учні його спитали його, кажучи: „Учителю, хто згрішив: він, чи його батьки, що сліпий він родився?" Відповів Ісус: „Ні, він не згрішив, ні його батьки, а щоб явились на ньому Божі діла. Мені треба робити діла того, що післав мене, поки день; надходить ніч, коли ніхто не зможе робити. Поки я в світі, я світло світові".

Промовивши це, плюнув на землю й зробив грязиво з слини й помазав грязивом очі сліпому; і сказав йому: „Піди і вмийся у ставку Сілоамськім — що значить: „Посланий". — Він пішов і вмивсь та й вернувсь видючий.

А сусіди й ті, що бачили його перше, що був сліпий, казали: чи це не той, що сидів та просив? Інші казали: що це той; а другі: що похожий на нього. Він же сказав: „Це я". Казали тоді йому: „Як же відкрились тобі очі?" Відповів він: „Чоловік, що його звуть Ісус, зробив грязиво й помазав мені очі, і сказав мені: піди в Сілоам та й умийся. Я пішов, умився, — і прозрів". Сказали тоді йому: „Де він?"; каже: „Не знаю".

Приводять його до фарисеїв, колись сліпого. Була ж субота, коли Ісус зробив грязиво й відкрив очі. І знову питали його фарисеї; як то він прозрів. Він же сказав їм: грязиво положив він мені на очі й я омився й бачу".

Говорили тоді деякі з фарисеїв: „Не від Бога цей чоловік, бо не шанує суботи". Інші казали: „Як може грішний чоловік творити такі чуда?" І незгода була між ними.

І знову кажуть сліпому: „Що ти кажеш про нього, що відкрив він твої очі?" А той відказав: „Він пророк". Не повірили тоді жиди про нього, що був сліпий та й прозрів, аж поки покликали батьків того прозрілого. І запитали їх, кажучи: „Чи ваш це син, що про нього кажете, що сліпий родився? як же тепер бачить. Відповіли їм батьки й казали: „Знаємо, що це наш син і що сліпий родився; як же він тепер бачить — не знаємо; або хто відкрив йому очі, — не знаємо. Його питайте, має літа, нехай говорить сам про себе".

Таке говорили його батьки, бо боялись жидів; бо жиди вже змовились, щоб того, хто визнає його за Христа, вилучити його з божниці. Тому то говорили батьки його: Має літа, самого питайте.

Покликали тоді вдруге чоловіка, що був сліпий, і сказали йому: „Віддай хвалу Богові. Ми знаємо, що цей чоловік грішний". Відповів він: „Чи грішний чоловік він, — не знаю; одне знаю, що я був сліпий, а тепер бачу".

І знову сказали йому: „Що зробив тобі? Як відкрив тобі очі?" Відповів їм: „Я сказав вам уже й хіба ви не чули; що ви знову хочете чути? Може хочете стати його учнями?" Вони вилаяли його й сказали: „Ти його учень, ми ж Мойсеєві учні. Ми знаємо, що Бог говорив до Мойсея; цього ж не знаємо звідкіля він".

Відповів той чоловік і сказав їм: „То ж то й дивно, що не знаєте, звідкіля він, а він відкрив мені очі. Ми ж знаємо, що грішників Бог не слухає; а хто побожний і Божу волю чинить, того слухає. Від віку не чувано, щоб хто відкрив очі сліпому від народження; коли б він не був від Бога, нічого б не міг зробити".

Відповіли й сказали йому: „У гріхах ти ввесь народився і ти навчаєш нас?" І прогнали його геть.

Почув Ісус, що прогнали його геть, і знайшовши його, сказав йому: „Чи віруєш ти в сина Божого-" Він відповів і сказав: „Хто він, Господи, щоб я вірував у нього?"

І сказав йому Ісус: „Ти бачив його, і хто говорить з тобою — це він". А він відповів: „Вірую, Господи", та поклонився йому.

Австралійський прем'єр міністрів відвідав Папу Павла VI. Як відомо ще немає місяця, як Австралія нав'язала дипломатичні відносини з Ватиканом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах.
Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора достава до всіх місцевостей Алберти.
Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.
М. Андріїв
DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

В 40-РІЧЧЯ ВЕЛИЧАВОГО СВЯТА „Українська молодь Христові"

о. В. ТАРНАВСЬКИЙ

7 травня ц.р. минуло 40 років з того часу, як у столиці Галицької волости Львові відбулося величаве свято „Українська молодь Христові". Не можна поминути мовчанкою тієї світлої події нашого народньо-церковного життя під польською займанщиною з-перед сорока років.

Як зродилася ідея свята? 1933 рік був ювілейним роком 1900-річчя смерти і Світлого Воскресення Христа Спасителя. Використовуючи цю обставину, Преосвященний Владика Іван Бучко — тоді єпископ - помічник митрополита Андрея Шептицького — в проповіді на закінчення „старого 1932 року" проголосив, що під патронатом українських Владик Галицької Митрополії в травні 1933 р. відбудеться свято „Українська молодь Христові". Цим святом українська молодь мала публично заманіфестувати свою вірність Христові, своїй рідній українській Церкві та свому народові. По всіх закутинах Галичини почались приготування до свята. Всі ладились в дні 7 травня прибути до Львова, щоб бути учасником релігійно - національної маніфестації. Польська окупаційна влада насторожилась. Не хотіла дати дозволу на переведення свята у Львові. Преосвященний Владика Іван Бучко кілька разів їздив до Варшави до тодішнього міністра внутрішніх справ Польщі В. Рачкевича, домагаючись дозволу на переведення свята. В справі дозволу в міністра Рачкевича інтервеніював теж папський тодішній нунцій в Варшаві. Для історії варто записати що Преосвященний Владика Іван Бучко дозвіл остаточно одержав від міністра Рачкевича аж на передодні свята і то по рішучій заяві Кир Івана міністрові: „Свято „УМХ" вже приготоване й воно відбудеться і без дозволу державної польської влади, але тоді буде воно і на вічну ганьбу польської держави".

Ще живими в нашій пам'яті оті многотисячні маси українського народу, передовсім молоді, що раннім ранком в неділю, 7 травня наповняли простору площу „Сокола Батька", де служилась торжественна архиєрейська св. Літургія, а Преосвященний Владика Іван Бучко голосив пламенну духовну науку, відбираючи від 117 тисяч українців приявних на святі, речників всієї християнської України, присягу вірности Ісусові Христові - Спасителеві світу.

По закінченні богослуження з площі „Сокола Батька" рушив імпозантний стотисячний похід організованими лавами вулицями міста Львова, прямуючи на Святоюрську гору, щоб дефілювати там перед своїм духовним батьком митрополитом Андреєм Шептицьким. Довгими годинами проходив цей похід, маніфестуючи мешканцям Львова, а через них цілому світові силу українського духа та беззастережну вірність найвищим своїм ідеалам — Богові, Церкві та народові.

Окремі поїзди, замаяні зеленню та транспарентами „УМХ", привезли ці многотисячні маси українського цвіту з усіх усюдів Галичини до Города Льва. Багатьом українським паломникам доводилось зводити гострі суперечки з польською поліцією, що намагалась ставити перешкоди переїздові людей до Львова. Широким відгомоном відбилось це свято по цілому світі, зокрема в країнах українського поселення. По цілій Галичині в містах, містечках і селах продовж 1933 р. проводились ці святкування „УМХ", хоч в менших розмірах, але завжди з великим релігійним і національним підйомом. Треба шкодувати, що досьогодні не появилась окрема публікація про свято „Українська молодь Христові". Багато чого затирається в пам'яті, а дехто і навмисно перекручує факти, щоб знецінити велике досягнення організаторів „УМХ", зокрема ВПреосвященнішого Архиєпископа Івана Бучка — одинокого сьогодні жиючого ще Владики тодішньої нашої галицької ієрархії, що власною смертю завдячила вірність і любов до свого народу та рідної Церкви. Чи могли вони дати більшу ціну тій любові? Надіємося, що таки появиться монографія про імпозантне свято „Українська молодь Христові" та передасть історії правдивий образ самої організації свята та його ентузіястичного переведення в дні 7 травня 1933 року у Львові.

Не гріши, щоб тобі щось гірше не сталось

о. В. Л.

Неділя про розслабленого — Євангелія від. св. Івана, 5, 1 — 15 (зач. 14)

1. Скільки разів Ісус Христос уздоровлював когось з недужих, а уздоровлював їх багато разів і від різних недуг, завжди щось говорив або перед уздоровленням або після нього, до того, на кім робив чудо або до свідків чуда.

Перед уздоровленням Ісус Христос звичайно від недужого чи від тих, що його до Ісуса Христа приводили, приносили або за ним просили, вимагав віри: Чи віриш, чи вірите, що я можу це зробити? Одним з тих, що Ісуса Христа зворушував своєю відповіддю, був батько мученого злим духом хлопця під Таворською горою: Вірю Господи, поможи моєму невірству (Мр. 9, 24). Не раз Ісус Христос питав, як лікар питає: Відколи це йому сталося? (Мр. 9, 21). Не раз, як лікар, приписував недужому спосіб лікування: Ідіть, покажіть себе священикам (Лк. 17, 14).

Після уздоровлення Ісус Христос похвалював віру уздоровленого чи інших, що за ним просили і відпускав уздоровленого словами: Іди, віра спасла (виратувала) тебе. Не раз Ісус Христос заборонював розголошувати чудо: Глядіть, щоб ніхто не довідався (Мт. 9, 30). Не раз, навпаки, наказував: Вертайся у твій дім і розкажи, що тобі вчинив Бог (Лк. 8, 39). Багато разів після чудесного уздоровлення Ісус Христос давав напімнення уздоровленому або й тим, що були свідками чуда.

2. Євангелія, читана на св. Літургії четвертої неділі по Пасці, яка зветься Неділею про розслабленого, розказує, що Ісус Христос, перебуваючи в Єрусалимі на якомусь жидівському празникові, Пасхи чи П'ятидесятниці, в суботній день, знайшовся коло саджавки Витезда, в якій напували й купали тварини, призначені на жертву в єрусалимськім храмі. Саджавку названо тому Овечим купелем.

На березі тої саджавки лежало багато недужих і калік, бо один раз у році ділялось у ній чудо. З неба сходив ангел, заколочував воду, і хто перший входив до води, виходив з неї уздоровленим. У тій „лічниці під голим небом" Ісус Христос завважив одного чоловіка, який там пролежав вже 38 років, але ніколи не діставався першим до заколоченої води, бо дужчі від нього не милосердилися над ним і випереджували його.

Ісус Христос запитав його: Чи ти хочеш бути здоровий? Хворий, мабуть на параліч, зачав скаржитися: Не маю чоловіка, який зглянувся б надо мною і допоміг мені першому ввійти до води; дужчі мене випереджують, як ангел сколотить воду. У відповідь на це Ісус Христос сказав хворому, який довгі роки не діставав помочі ані від людей, ані від ангела: Втань візьми свою постіль і ходи.

Хворий якстій одужав і ходив. Зайшов теж у храм, де його знову стрінув Ісус Христос і дав йому таке напімнення: Ось ти став здоровим; вже не гріши, щоб тобі щось гірше не сталося (Ів. 5, 14).

3. Що ж ще гірше могло статися людині, яка 38 років, половину людського, і то довшого людського життя, перележала без даху і без надії на видужання поміж товаришами недолі, хворими і каліками, які його недолею зовсім не переймалися, а кожний з них думав тільки про самого себе? Зі слів Ісуса Христа: вже не гріши — легко догадуватися, що ще гіршим від найбільш злющої недуги є гріх, бо він веде людину на вічне осудження. Осудженому навіки не поможе більш ніхто, ані інша людина, ані ангел, ані навіть сам Ісус Христос, що на суді з ним сказав своє останнє слово до нього: Геть від мене.

Напімнення Ісуса Христа, сказане уздоровленому на святім місці, у храмі, і часто повторюване на святих місцях, у християнських церквах, нехай буде пересторогою для кожного, хто хоче бути захороненим від усього, що зле, і хто такою просьбою кінчає свою молитву до Отця, що на небесах: Збережи нас від злого.

А як хто згрішить, нехай зараз таки кається за свій гріх і сповідається з нього, щоб не наразив себе на те, що з усього найгірше, як кінчитися буде його життя. Нехай за життя на землі готовить собі вічне життя в царстві Отця, що на небесах.

Богослуження

ТРАВЕНЬ

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
13. — Ройс 10 рано; Ксітузн 4 пополудні
20. — Ріно 10 рано; Гай Прері 2 пополудні
27. — Гренд Прері 8.30 рано; Райкрофт 11 рано

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
13. — Восетна, по св. Літургії парастаси на гробах
20. — Смоки Лейк, по св. Літургії парастаси на гробах
27. — Смоки Лейк год. 9 рано
27. — Св. Параскевія 11 рано і парастаси на гробах

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
13. — Боннивил год. 10 рано, Спільне свячене — Парастаси на гробах в Єшав
20. — Ст. Павль год. 10 рано, Спільне свячене — Парастаси на гробах
27. — Айрон Ривер год. 10.30 рано — Спільне свячене — Парастаси на гробах

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
13. — Едсон год. 10, по відправі Парастаси на гробах
20. — Менлі год. 10.30, по відправі Парастас на цвинтарі
27. — Карвел (храм. празн.) год. 10 Литія, св. Літургія і Парастас на цвинтарі. По відправі празничний обід у параф. галі
3 червня — Чергіл год. 10.30, по відправі Парастаси на гробах

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
13 — Ст. Майкел: Всенічне год 9 р. — перен. мщ. св. Николая — храм, 10 год. Сл. Б., попол. год. 1 Парастаси
20. Восток св. Мих. — Утреня год. 9 р., Сл. Б. год. 10, попол. 1 год. Парастаси
27. — Лемонт Сл. Б. год. 10 р. попол. 1 год. Парастаси
31. — Ст. Майкел — Вознесення Господнє — Всенічне год. 9 р., Сл. Б. год. 10 р.

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
13. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30, спільне свячене і Парастаси
20. — Голден год. 8.30; Голденфарми год. 10.30, спільне свячене і Парастаси
27. — Голден год. 10.30 рано, спільне свячене і Парастаси
31. Вознесіння ГНІХ — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30 (празник)

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
13. — Атабаска 9; Просперіті 11, Гроби
20. — Річмонд Парк 9 і гроби; Атабаска 2 гроби
27. — Атабаска 9; Бойл 11 гроби

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
13. — Мирнам 10.00; Парастаси Красна Гора 2.30
20. — Моркемб 10.00; Бовелон 11.15; Парастаси — Богдан 1.00, Успення 2.00
31. — Мирнам 10.00

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
13. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
20. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10 (Парастаси)
27. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10 (Празник, парастаси)
31. — Ту Гилс год. 9

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
13. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11
20. — Гей Лейкс 10.00 і Поминки на гробах
27. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11 і Поминки на гробах

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
13. — Редвотер 9; Федора 10.30
20. — Редвотер 10.30
27. — Редвотер 9; Вог 10.30
31. — Редвотер 9

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
13. — Ренфурлі 10 рано парастаси
20. — Іннісфрі XI ренч 10 рано — (парастас)
27. — Іннісфрі X ренч — парастаси

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
13. — Стрий, від год. 2-ої Парастаси на цвинт.
20. — Спедден, від год. 2-ої Парастаси на цвинт.; від год. 5-ої Парастаси у Сокаль
27. — Крейгенд, по Сл. Б. Парастаси на цвинтарі

САСКАЧЕВАН

о. Гоменко
округа Арран, Саск.
13. — Арран-місто год. 8.30 рано Сл. Б.; Пеллі год. 10.30 рано Спів. Сл. Б. (спільне свячене)
20. — Пеллі год. 8.30 рано Сл. Б.; Арран-місто год. 10.30 рано Спів. Сл. Б.
27. — Арран-місто год. 8.30 рано Сл. Божа; Арран-Весна год. 10.30 рано Спів. Сл. Божа

Замітки: 1. — В місяці червні, вечірні богослуження до „Пресвятого Серця" („Господа, і Бога, і Спаса Нашого Ісуса Христа Чоловіколюбця"), будуть відправлятися в такому порядку: в Арран-місто кожного дня в год. 7.00 вечером. Арран-Весна кожної середи в год. 8.30 вечір, а в Пеллі, кожної п'ятниці в год. 8.30 вечір.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
13. — Витків
20. — Норт Батлефорд, год. 3 попол. в Радісон
27. — Медовлейк
Почавши від 7 травня — в понеділок, середу і п'ятницю Маєві Богослуження в Норт Батлефорд, год. 7.30.

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
13. — Гамболт 9.00; Бруно-місто 11.00
20. — Леніген 9.00; Гамболт 11.00
27. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
31. Вознесіння Госп. — Волверін 10.30
Травневі молебні: Гамболт четвер і субота, Бруно п'ятниця год. 8.00 вечора.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
13. — Вакав 10
20. — Вакав 9.00; Прудгом 11.00 (храм. празник)
27. — Вакав 9.00; Борщів 11.00

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.
13. — Орлов год. 9; Кридор год. 11.00
20. Празник О. Миколи — Угринів год. 10

ДЕНЬ БУКК — 15 ЛИПНЯ

День БУКК, що був призначений на 17-го червня 1973 року на Єпархіяльній оселі при озері Вобман, з незалежних від управи БУКК причин, в той день не відбудеться.

Натомість „День БУКК" відбудеться на тій самій оселі разом в день закінчення діточого табору — в неділю, 15 липня 1973 р.

Нову дату дня БУКК узгіднено із Преосвященним Владикою Кир Нілем.

За ближчими інформаціями просимо слідкувати в часописі „УВісті". Цьогорічний день БУКК відбудеться під кличем десятиріччя звільнення Блаженнішого Йосифа з каторги".

д-р М. Снігурович, голова Єпархіяльної управи БУКК, Едмонтон

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

У неділю, 13-го травня, година 10 рано Архиєрейська Служба Божа та відвідини парафії св. Юрія в Принс Алберт.

У неділю, 20-го травня, год. 11 рано Архиєрейська Служба Божа в Кендіяк з нагоди діямантового ювілею парафії Зіслання Св. Духа.

У понеділок, 21-го травня, год. 7.30 вечора в церкві св. Василія в Ріджайні торжественна інвеститура отця митрата О. Пасічняка.

У неділю, 27-го травня, год. 3 пополудні Архиєрейська Служба Божа та благословення і заложення наріжного каменя в новозбудованій церкві Успення Матері Божої в Сатерланд, Саскатун.

3-го червня, год. 10 рано в Айтуні Архиєрейська Служба Божа та участь у з'їзді молоді.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

13 травня, неділя Мироносиць. † Якова
20 травня, неділя Розслабл. Акакія
22 травня, вівторок † Перен. м. св. Николая
24 травня, четвер †Кирила і Методія
27 травня, неділя Самарянки, Ісидора

Григоріянський календар:

8 травня, вівторок **Івана Богослова**
9 травня, середа † Перенесення м.св. Николая
11 травня, п'ятниця † Кирила і Методія
13 травня, неділя Розслабл. Гликерії
20 травня, неділя Самарянки. Талелея
21 травня, понеділок † Константина і Олени
27 травня, неділя Сліпородж. Терапонта
31 травня, четвер **Вознесення ГНІХ.**

Празник в парафії св. Миколая

Річний храм і благословення угольного каменя для новозбудованої церкви св. О. Миколая відбудеться в неділю, 27 травня. Архиєрейську св. Літургію відслужить Владика Ніл у співслужінні священиків і довершить благословення угольного каменя, що його подарував Парк Меморіял в Едмонтоні.

Після Богослужби відбудеться празничний обід у власному приміщенні.

Щиро запрошуємо взяти участь в Богослужбі і обіді.

о. парох
і Церковний Комітет

Короткі церковні вістки

З нагоди тисячеріччя існування Празької Архиспархії, Папа Павло VI вислав листа до вірних Чехо-Словаччини, в якому хвалить вірність християн тої країни.

Празьку єпархію основав 973 року Папа Венедикт VI, а архиєпархією вона стала 300 років пізніше.

* * *

Чехословацький шахіст Л. Пахман сказав у Відні, що в його країні люди переживають релігійне відродження.

Пахман був до 1946 року „щирим комуністом", покинув був церкву, але повернувся до неї в 1970 році, бо „переконався, що марксизм не є тим, за чим шукають люди, що вміють і хочуть думати власним розумом".

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

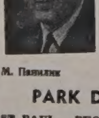

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

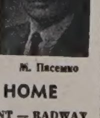

М. Паплянк — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

З ВІДВІДИН ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА В ЕДМОНТОНІ

III. В ПРОВИНЦІЙНІЙ ЛЕҐІСЛЯТУРІ

На понеділок, 16 квітня, Діловий комітет запланував дві імпрези: відвідини Албертської леґіслятури та зустріч з молоддю.

Того дня в год. 2.30 пополудні Верховний Архиєпископ в товаристві Преосвященного Владики Ніла та Преосвящ. Владики Андрея (Роборецького), як теж голови Ділового комітету д-ра М. Сніґуровича відвідав Албертську леґіслятуру. Крім вище згаданих осіб, в Леґіслятурі були ще: о. Б. Сніґурович та інші члени Ділового комітету. Спікер Леґіслятури адв. Дж. Амеронґен привітав Верховного Архиєпископа при вході до Леґіслятури та запровадив його та супровідних гостей до льожі спікера. Одночасно він запросив усіх прийти після привітів до його урядового б'юра на коротку розмову.

Засідання Леґіслятури розпочалося молитвою. З черги заступник спікера посол В. Дячук представив Леґіслятурі Верховного Архиєпископа, обох Преосвященних Владик та д-ра М. Сніґуровича, а відтак виголосив коротку привітальну промову в англійській мові. Посолка п-і К. Чічак привітала Верховного Архиєпископа в українській мові. Її привіт записано в офіційній книзі звітів Леґіслятури („Генсард") в українській мові так, як вона її виголосила. Після того всі члени Леґіслятури привітали Верховного Архиєпископа повстанням із місць.

ЗУСТРІЧ ІЗ МОЛОДЕЧИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ В УНД-омі: ЗЛІВА О. В. ТАРНАВСЬКИЙ, П. Ф. Шарун, Верховний Архиєпископ, п-і С. Климкович (позаду), Преосв. Владика Ніл, д-р М. Сніґурович

ПРЕДСТАВНИЦІ МОЛОДІ ВІТАЮТЬ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА: ЗЛІВА О. В. ТАРНАВСЬКИЙ, Верховний Архиєпископ, Преосв. Владика Ніл, д-р М. Сніґурович.

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП ПІДПИСУЄ ПРОПАМ'ЯТНУ КНИГУ УНД-ому. ЗЛІВА: ПРЕОСВ. ВЛАДИКА Ніл, зправа д-р М. Сніґурович.

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП ПРОМОВЛЯЄ ДО ПРЕДСТАВНИКІВ МОЛОДЕЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, зібраних в залі УНД-ому.

ЗУСТРІЧ ІЗ МОЛОДДЮ

В понеділок, в сьомій годині вечора відбулася зустріч Верховного Архиєпископа з молоддю в залі Українського Народньоґо Дому. На зустріч прибули члени УКЮ, Пласту, СУМ, та рідних шкіл, як теж провідники організацій, учителі та деякі батьки. В 7-ій годині вечора заїхав автомобіль із Верховним Архиєпископом, Преосвященним Владикою Нілем та головою Комітету д-ром М. Сніґуровичем. В залі ждали вже діти та молодь і майже всі едмонтонські оо. парохи. При вході до залі Верховного Архиєпископа привітав голова Українського Народного Дому п. І. Лагола.

Прийнявши від представників Українського Народнього Дому хліб та сіль, Верховний Архиєпископ вступив у заповнену дітворою залю. Тут відбулось привітання Голови УКПомісної Церкви дітворою, що його приготовила учителька святоюріївської рідної школи п-і С. Климкович. Учень Ігор Подільський почав привіт словами: „Найдостойніший наш Гастю! Ми українські діти Едмонтону щасливі, що бачимо і вітаємо Вас посеред нас. У цей радісний день ми запевняємо Вас, Дорогий наш Батьку, що: (тут учні 5-тої кляси тієї ж школи продовжували) не зрадимо, не кинемо її, тієї Церкви рідної своєї: з обрядом достойним і величнім; молитвою, що в ній душа народу і з мовою, що дав її нам Бог. І тільки Бог її відняти може. Вона не тільки наша рідна мати, не тільки світлий образ батьківщини, вона для нас Господній заповіт і з нею, в ній нам жити з роду в рід. (тут Ігор Подільський кінчив слова привіту) У доказ нашої пошани і любови просимо прийняти оці квіти. На многії літа, Владико"! Враз із новачкою Мартою Вареница (Пласт) та Марусею Шмігельською (СУМ) Ігор підійшов до Верховного Архиєпископа і всі троє вони, цілуючи руку Первоієрарха, вручили йому китицю живих цвітів. Під спів многоліттія цілої залі Верховний Архиєпископ перейшов поміж виструнчені ряди пластунів, сумівців та рідношкільників в українських народніх строях та перед сценою засів у почоті перед зібраною дітворою. Многоліттіє повторялось кілька разів. Відтак святоюрівська рідна школа на прохання Блаженнішого відспівала ще пісню Ганни Черінь: Боже на небі, линуть до Тебе наші простенькі діточі слова . . .

З черги привітав Верховного Архиєпископа станичний пл. сен. М. Стефанів короткою промовою, взиваючи дітей і молодь наслідувати та шанувати Блаженнішого Йосифа VII, бо він своїми ділами показав нам, як треба любити Бога, Христову Церкву і свій рідний, український нарід. „Молімось і просім Всевишнього, — говорив п. М. Стефанів — щоб скріпив його здоров'я, щоб ще довгі, довгі роки очолював нашу рідну Українську Помісну Церкву

(закінчення на 5. стор.)

Фестиваль-конкурс КУК

ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ХОРІВ І ТАНЦЮВАЛЬНИХ АНСАМБЛІВ КАНАДИ

На рекомендацію Ради Української Культури в Канаді і при тісній співпраці із Складовими Організаціями й Відділами КУК, Централя КУК переведе в життя три районові фестивали-конкурси для українських хорів і танцювальних ансамблів, які відбудуться в Торонто, Вінніпеґу й Едмонтоні в місяці листопаді 1973 року.

У зв'язку з тим запрошується всі мішані хори і танцювальні ансамблі, які хотіли б взяти участь у тих фестивалях, подати їхне зголошення найпізніше до кінця місяця травня цього року на адресу Централі КУК при 456 Мейн Ст. у Вінніпеґу. Хори мусітимуть виконати одну обов'язкову пісню, яку подасться до відома пізніше.

З уваги на кошти транспорту, в цих зголошеннях проситься повідомити в котрому з трьох районових фестивалів даний хор чи танцювальний ансамбль хоче виступити. Рівночасно проситься подати дані щодо числа членів ансамблю, характеру його репертуару, і коротку історію його діяльности в минулому та ім'я й адресу мистецького керівника згл. диригента.

Ті хори й танцювальні ансамблі, які здобудуть перше місце в цих трьох районових фестивалах, будуть запрошені до участи у все-українському фестивалі-конкурсі Канади, який передбачено відбути у Вінніпеґу, в жовтні 1974 р., з нагоди наступного Конґресу Українців Канади.

При цій нагоді повідомляється осіб заінтересованих в диригуванні українськими хорами, що цього літа у Вінніпеґу, в Колеґії св. Андрея при Манітобському Університеті, відбудуться п'яти-ти ж н е в і курси диригування в часі від 1-го липня до 3-го серпня.

Вінніпеґ, 23. 4. 1973

Комітет Українців Канади
Централя

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП УКЦ ВІДВІДАВ ЦЕНТРАЛЮ КУК У ВІННІПЕҐУ

Члени Екзекутиви та Президії КУК, працівники бюра централі КУК зібрались 2 травня 1973 в будинку КУК у Вінніпеґу на урочисту зустріч з Верховним Архиєпископом Кардиналом Йосифом.

В супроводі офіційної ескорти Вінніпеґу, Достойний Гість прибув на відвідини в товаристві ВПреосвящ. Митрополита Максима (Германюка). При вході до будинку Централі КУК Блаженнішого зустрів привітом президент д-р П. А. Кондра враз з ґен. секретарем Ю. Звоздуличем та екз. директором д-ром С. Яр. Кальбою.

В залі засідань президії КУК д-р Кондра представив Кардиналові Йосифові кожного з присутніх і привітав його коротким словом, з'ясувавши найважливіші справи і завдання. Зокрема д-р Кондра підкреслив ролю КУК у підготовці і переведенні 2-го Конґресу СКВУ, що відбудеться цього року в Торонто.

У відповідь на це привітання Врховний Архиєпископ підкреслив великі можливості і велику місію, яку КУК як речник українців Канади повинен сповнити не лише для добра української громади в Канаді але і для українських поселень в цілому світі і для української справи взагалі.

На закінчення цеї зустрічі, почесний президент КУК о. д-р В. Кушнір зложив подяку Верховному Архиєпископові за його відвідини в Централі Українців Канади і підкреслив важливу ролю, яку КУК сповняв в минулому і сповнятиме на майбутнє для добра української справи.

З НОВИХ ВИДАНЬ

НАУКОВІ ЗАПИСКИ Українського Технічно-Господарського Інституту, т. XXII. стор. 259. Мюнхен 1971-72. Друкарня і Видавництво „Логос".

* * *

НАУКОВІ ЗАПИСКИ Українського Технічно-Господарського Інституту, т. XXIII. стор. 200. Мюнхен 1971-72. Друкарня „Ціцеро".

* * *

„МЕЧ СВЯТОСЛАВА". Автор Іван Манило-Дніпряк. В-во „Волосожар" стор. 32. Ню-Йорк Міллвілл. 1973 Поезії, байки, гуморески. Замовляти: „Волосожар", Кумберлянд Рд. МІЛЛВІЛЛ, Н. Дж. 08332. США.

БАТУРИН

Історична повість (78)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Ніс? З яких же це Носів?»

«А Іван, прилуцький наказний полковник».

«Цей? Нехай же його Господь тяжко за те гидке діло скарає. Забажалося наказному полковникові со вершенним стати. І чого то людина для тих почестей марних не зробить, аж погадати страшно!»

«Бога в серці не має», — кивала головою хазяйка.

«Такий гарний город і змарнував. Проміняв за пірнач. Бодай би його Бог тим пірначем побив. По кривді людській він його доскочив, а не чесними заслугами козацькими добув. Такий гарний город і через нього пропав. Один замок який, а церкви, а двори! Бувало дивишся і надивитися не можеш, така краса, таке добро. А тепер погадати, нічого нема. На попелище прийдеш, на руїну. От що».

Плакала. Чоловік потішав її. Казав, що відбудують Батурин. От і Київ скільки разів палили, грабували й плюндрували, а він все таки двигається з руїни на славу. Богові і людям.

«Відбудують, та життя людям не вернуть», — відповіла хазяйка і стала випитуватися про своїх знайомих у Батурині, чи врятували вони життя і добро, котрі частини городу заціліли і що з нього залишалося.

«Залишилися згарища і трупи», — відповів Чечель.

А помовчавши хвилину додав: «Та ще залишився я зі жмінкою втікачів». Він гірко всміхнувся. Не міг скрити злости на самого себе, за те, що втікав. Підчас утечі в першу чергу про небезпеку думав, про те, щоб вивести людей, а тепер совість стала докоряти йому, що тисячі погибли, як герої і як мученики, а він з десятками втік, як трус. Послухав розуму, котрий казав ратувати себе і тих що живими осталися, а тепер серце і совість гризли його. Казали, що поступив самолюбиво та що безкарно йому це не пройде.

Гірко робилося на душі, але розум все таки брав перевагу над серцем, казав, що лишня жертва, це гріх і що лекше було згинути, ніж пускатися на такі труди, невигоди й небезпеки, які його тепер чекають.

«Хто тобі може дати ґаранцію», — казав собі Чечель, — «що за хвилину не впадуть до села царські люди і не захоплять тебе. Може селяни й радіб тебе не дати, та чи їх сила?»

Хазяїн ніби вгадав його чорні гадки. «Ваша милість не потрібують боятись. Ми люди певні й вірні».

«Сподіюся», — відповів Чечель.

«Козак, хоч і на ріллі осяде, а чести своєї лицарської не забуде».

«Так воно й повинно бути».

«Так воно і є. Ми гетьманові доховаємо віри, бо знаємо, що він нас до злого не веде. Як треба чого боятися», — додав, принижуючи голос, — «так хіба черні».

«Черні?»

«Того гультяйства, що намножилося тепер за час війни і що тільки глядить, деб легким способом поживатися».

«Як гайвороння, налітають на спокійних людей і не дивляться, чи свій, чи ворог, не бояться гріха», — нарікала хазяйка.

«Перед ними треба оберігатися».

«Во вони подають себе за козаків, а це прямо розбишаки, а не козаки».

«Страшний народ».

«А ще страшнійше, що в нас щось такого може бути. Гетьман Іван Степанович казав винищувати ті банди й вони його за це не люблять і не люблять гетьманців, бо вважають їх своїми ворогами».

«В упорядкований державі для них місця бути не може».

«Тому то вони і слухати про державу не хочуть. Для них усе одно — гетьман, хан, король, цар, щоб їх на службу приняв і гроші платив, або щоб їм дозволив по свойому промишляти. От кого боятися нам».

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

ORBIT

ОРБІТ Co.

10219 - 97 вулиця, ЕДМОНТОН 15, АЛТА

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ВСІ СВІТЛИНИ

з відвідин Верховного Архиєпископа в Едмонтоні,

що їх містимо в цьому числі "УВ" виконала фотографічна студія

ALBERTA STUDIOS

8618 - 118 Avenue Edmonton, Alberta

477-6656 — PHONE — 479-4051

Зацікавлені можуть там ці світлини купити.

ПЕРЕСТОРОГА: Департамент Національного Здоров'я й Опіки дораджує, що з куренням збільшується небезпека для здоров'я.

КОМЕНТАР

КАНАДСЬКА БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ У ДІЇ

Роман РАХМАННИЙ

Стаття перша

Вірогідність відіграє велику ролю в народовладній системі правління. Від того, якою мірою громадяни вірять у щирість заяв і намірів своїх державних діячів, часто залежить успішність і тривалість діяння їхнього уряду.

Запитання про те, чи можна вірити заявам оттавського уряду про його офіційну підтримку різноетнічних культур у Канаді висунено під час студійної конференції монреальського відділу Комітету Українців Канади в червні 1972 року. Пані Галина Сеницин, учасниця конференції на тему „Майбутности канадських українців у Квебеку", публічно запитала доповідача — автора цих рядків:

— Якою мірою можемо вірити в щирість заяв уряду? Адже політика багатокультурности теж може бути лише трюком правлячих кіл, які прагнуть здобути підтримку виборців і нічого більше.

В той час (червень 1972) справді можна було обстоювати будь-яку з двох можливостей: або урядові йдеться про справжнє перетворення канадського ніби-суцільного суспільства в багатонаціональне суспільство або воно лише ще одна принада для виборців етнічного роду.

Однак проголошення програми багатокультурности, як одної з політичних настанов уряду П'єра Трюдо в жовтні 1971 року, не було випадковим ходом на парляментській шахівниці в Оттаві. Його серйозність віддзеркалювали досліди, проведені в міністерстві державного секретаріяту, і нове зрозуміння потреби перебудови суспільства на новій канві. Він віддзеркалював водночас і природну обережність уряду, який не хотів загнатись надто далеко від своєї бази і попасти під обстріл критики опозиції та незалежних речників панівного суспільства.

Знаючи, скільки часу і труду витратили службовці та сторонні спеціялісти, ангажовані міністерством державного секретаріяту на дослідження самої проблеми багатокультурности в будь-якому новочасному суспільстві, автор цих рядків був схильний вірити в щирість намірів уряду.

Але в політиці краще триматися засади: довіряй і перевіряй!

Тому п'ять місяців, після загальних виборів і утворення окремого міністерства для справ багатокультурности, автор цих рядків звернувся до урядового речника з рядом запитань щодо розвитку програми мультикультурности в теперішній ситуації.

Для ліберального уряду ця справа складна, бо він спирається на парляментській меншості та в різних питаннях мусить розраховувати на підтримку однієї з опозиційних партій. Що правда, здійснювати парляментську обіцянку, дану канадцям небританського роду, можна без страху, що опозиція виступить проти уряду. Всі опозиційні партії заявили готовість підтримувати програму багатокультурности, накреслену прем'єр-міністром 8 жовтня 1971 року.

Все таки від слів до діл буває далеченько. Дану програму можна розвинути і поглибити, а й можна знецінити її в ході здійснювання так, що навіть опозиційна більшість у парляменті не висловить свого протесту проти цього.

ХТО ПИТАЄ — НЕ БЛУКАЄ

Тому запитувати офіційних речників про те, як здійснюється програма багатокультурности, означає шукати правди при джерелі та водночас і нагадувати урядовим колам потребу уточнити свої позиції в новій обстановці.

Міністер для справ багатокультурности є, очевидно, першою особою, яка може відповідально пояснити це становище. Державним секретарем для справ багатокультурности є д-р Стенлі Гайдаш, посол з виборчої округи Торонто-Паркдейл. Як він сам пояснив, його виборча округа нараховує 48% виборців етнічного роду. Вони добре організовані, їхні організації співпрацюють одні з одними, а програму багатокультурности вони прийняли з наочним захопленням. Самий факт обрання послом д-р С. Гайдаша, канадця польського роду, є додатковим свідком сили етнічних груп у тому районі англомовного міста Торонто.

Д-р С. Гайдаш відомий багатьом канадцям українського роду в усіх провінціях Канади. Він провів уже ряд поїздок у різні центри і зустрічався з представниками багатьох етнічних груп з метою пояснити їм принципи і діяння програми багатокультурности. По-друге, д-р Гайдаш віддавна цікавиться становищем і прагненнями небританської і нефранцузької груп населення Канади.

Ще 1965 року в Банф, під час першої конференції про канадських слов'ян, я мав нагоду мати з ним розмову і радіо-інтерв'ю на тему майбутности етнокультурних груп у Канаді. З того часу в мене залишилось позитивне враження про цього канадського діяча, який дуже добре володіє польською мовою, регулярно читає польські газети і є активним учасником різних заходів свого етнічного середовища. У цьому відношенні д-р С. Гайдаш може бути добрим прикладом для інших етнічних колег з парляменту і взагалі суспільно - громадського життя.

ДОВІР'Я ДО ЛЮДИНИ

Якщо для декого це твердження самозрозуміле, то варто підкреслити, що цей аспект має суттєве значення в міркуваннях на тему багатокультурности. Коли хтось тримається віри і культурних традицій своїх

(закінчення в 3-тій кол.)

Канадська . . .

(закінчення ред. статті)

батьків, якщо зберігає і розвиває їхню мову, тоді такій людині можна довіряти навіть у політиці. Вірогідність заяв уряду зміцнюється обставиною, що саме така людина має впливовий голос на здійснювання тих заяв.

На мою думку, прем'єр-міністер П. Трюдо зробив правильне рішення, іменувавши парляментариста етнічного роду своїм уповноваженим для складної проблематики багатокультурности. В цій галузі діяли і діють визначні та обзнайомлені з цією ділянкою політики і службовці, як Ж. Пелетіє, М. Коннел, Р. Стенбері, Б. Остри та інші. Всі вони дали великий вклад у формулювання програми багатокультурности й далі допомагатимуть розвивати її. Державний секретар Гю Фокнер, який по ряд з іншими справами відає теж справою двомовности, має глибоке зрозуміння для потреби перетворення традиційного канадського суспільства в новочасне.

В такому оточенні діяч етнічного роду може дати видатний вклад у остаточне формулювання діючої багатокультурности в його розширеній, а не дотепершній вузькій програмі. Саме ця програма була темою нашої розмови 9 квітня в Оттаві.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ♦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ♦ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ♦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ♦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8

Second class mail, registration number 1035.

В СОРОКРІЧЧЯ ГОЛОДУ В УКРАЇНІ

С. КЛИМКОВИЧ

(З доповіді п-і С. Климкович, виголошеної 25 березня 1972 р. в залі УНО в Едмонтоні).

Евген Сверстюк, арештований у січні 1972 р., над яким якраз тепер відбувається суд, написав у своєму вірші таке: „Героїчно пролита кров не зникає; вона трансформується в нову форму духової енергії".

Торжественно відсвяткував СССР своє 50-річчя, чванячися перед світом своїми півстолітними здобутками у всіх ділянках життя. І дійсно його осяги великі. Але він виріс до світової потуги тером. Прем'єр Канади й президент США, гостюючи в СС-СР, захоплювалися розбудовою совєтської Півночі й культурними осягами. Але вони не перевірили, якою ціною СССР дійшов до тих здобутків.

Продовж минулих 50 років в Україні, територіяльно й, беручи до уваги число населення, найбільшій республіці СССР, до того в багатій та врожайній країні, про яку кажуть, що вона „тече медом і молоком", уже чотири рази був голод. Кожного разу його викликано штучно Москвою для того, щоб знищити ядро українського народу.

За даними Енциклопедії українознавства (т. II. ст. 551) та Словникової енциклопедії українознавства (т. II. ст. 405), на Україні був голод чотири рази: в роках: 1921-1922, 1932-1933, 1941-1942 та 1946-1947.

В рр. 1921-22 голод в Україні був спричинений важкими повоєнними обставинами й неврожаєм, що наступив після посухи. Найбільше потерпіли південно-українські області: Запорізька, Донецька, Катеринославська, Одеська та Миколаївська. До того в 1920 р. Москва перевела збіжеві реквізиції, які були переважно звичайним грабунком українських сіл із збіжжя. Українці масовими повстаннями протиставилися нелюдському грабункові.

В Росії, головно в Надволжі, була ще більша посуха й через те спеціяльні військові експедиції забирали збіжжя з України, щоб рятувати від голоду росіян. Наслідком того вже в осені 1921 р. розпочався голод, від якого продовж 1921-22 рр. вимерло прибл. пів мільйона українських селян. Під претекстом допомоги голодуючим, уряд СССР сконфіскував тоді все майно Української Православної Автокефальної Церкви.

Наслідком голоду ширилися пошесні недуги: черевний, поворотний та висипний тиф, а подекуди й холера.

Совєтський уряд звернувся за допомогою до цілого світу, але турбувався, щоб допомогти передусім своїм росіянам з Надволжа.

Як лише наспіли до Галичини вістки про голод в Україні, у Львові зорганізовано „Крайовий комітет допомоги Україні". Подібні комітети зорганізовано теж у Відні, Празі, Берліні та США. З чужих допомогових організацій прийшли з допомогою голодуючим Американська адміністрація допомоги (АРА), яку очолював кол. президент Гувер. Кромі неї, допомогу висилали ще Комісія Нансена при Лізі Націй та Чехословацький Червоний Хрест.

Заходами Нансена капітан Квіслінг на початку 1922 р. об'їхав Україну й відтак опублікував звіт про голод, з якого світ довідався про жахливий стан харчування в Україні.

Цим голодом Москва жорстоко придусила спротив і боротьбу українського селянства проти совєтської влади, бо селянство було тоді найсильнішою й найсвідомішою суспільною силою українського визвольного руху в 1917-1922 рр. Штучний голод зломав могутній повстанський рух, який почав тоді ширитися по всій Україні.

ГОЛОД 1932-1933 РР.

Та найбільш жорстоке, масове народовбивство українського селянства відбулося перед сорок роками, коли штучний голод викликано наслідком політичних обставин.

В 1932 р. збір збіжжя міг вистарчити на прохарчування всього населення. Голод створено, щоб зломати опір селян проти примусової колективізації. Щоб селян приневолити вступати в колгоспи, переведено суворі реквізиції збіжжя в 1931 р. так що весною 1932 р. населення України вже голодувало. До нечуваної катастрофи дійшло в 1933 р., коли від селян в цілій Україні забрано дослівно всі харчі. Хто пробував заховати бодай деяку кількість харчів, того засуджувано на 10 років заслання, або й розстрілювано. Лише для комуністів та службовців було зорганізоване харчування. По містах та промислових районах заведено карткову систему й, хоч часто на картки не видавали всіх належних харчів, всеж таки в тих околицях голод не прибрав таких катастрофічних розмірів, як то було в південно-східній Україні.

ГОСПОДИНІ ЧАЙКУ ТА ГОЛОВА ДРУГОГО ВІДДІЛУ „ДОБРОЇ ВОЛІ" пані: Парася Іванець, Ольга Саварин, голова: Марія Поренчук, Дона Пижик, Марія Купновицька. фото: „Академі"

УСПІШНИЙ РІЧНИЙ ВЕСНЯНИЙ ЧАЙ

Другий відділ ЛУКЖ „Добра воля" при катедральній парафії св. Йосафата влаштував у неділю, 8 квітня в залі УНДому від год. 2-5 попол. дуже успішний весняний чай.

Чай був получений з виставою образів п-і Парасі Іванець, з конкурсом і виставою писанок, продажжю писанок та розігравкою. Організаторками імпрези були: голова п-і Марія Поренчук та пані: Ольга Саварин, Марія Купновицька, Парася Іванець та Донна Пижик. Писанковий комітет очолювала п-і Геня Боднар, а з нею співпрацювали пані: Н. Цинцар, Л. Осташевська й М. Пастушенко, а розігравкою займалися пані: Емілія Патрик і Йосифа Колесса.

Наливали чай: міністер В. И. Юрко, Лаврентій Г. Дікур — від Клюбу промисловців і бизнесменів, Володимир Саганський від Централі Українців Католиків, д-р М. Снігурович від БУК, п-і І. Павликовська від Музею ЛУКЖ, п-і Л. Слобода від Єпархіяльної управи ЛУКЖ, п. Р. Осташевський від УНО, п. Я. Росляк від КУК, п. П. Саварин, д-р М. Кейван від книголюбів, п-і С. Курило від парафії св. Василія, п-і Н. Крайчі від „Доброї волі" перший відділ, п-і Г. Сірман від парафії Успення Пресв. Богородиці — Джаспер Плейс, п-і Л. Шевчук від парафії св. о. Миколая, п-і П. Дяків від парафії Покрова Пресв. Богородиці — Бебеволі, п-і Я. Федорів від ОЖ ЛВУ, п-і Г. Рамстед від парафії св. Володимира, п-і М. Клинчик від ОУК, п. М. Стефанів від Пласту, п. П. Дацків від СУМ-у, п-і П. Гонтарик від парафії св. Юрія, п-і К. Смолик від Апостольства Молитви, п. І. Лагола від УНДому, п. О. Брода від парафії св. Йосафата.

Між визначними гістьми були: міністер В. Юрко з дружиною, міністер д-р Б. Гоголь з дружиною, мейор д-р І. Дент, посол Ю. Козяк з дружиною, Владика Ніл, митр. радник о. В. Чопей, митр. радник о. В. Тарнавський, о. Б. Снігурович і Катруся Чічак — посолка, що репрезентувала міністра культури Г. Шміда і албертський уряд.

Шасливі виграші одержали: 1-шу В. Кунда, 2-гу Л. Г. Дікур, 3-тю В. Гіль, 4-ту С. Витриховський — Вінніпеґ, 5-ту Розі Матвічук Ст. Майкел, 6-ту Р. Тарнавський, 7-му Беверлі Павлюк, 8-му п-і Н. Байдужа, 9-ту Е. Масон, 10-ту п-і М. Павлик, 11-ту Н. Шрам, 12-ту п-і Н. Болеховські — Арчервілл, Саск. 13-ту Ш. Реявець, 14-ту п-і А. Климчук, 15-ту п-і А. Біло, 16-ту п-і М. Гоменчук, 17-ту Б. Гулька, 18-ту В. Ческі — Шервуд Парк, 19-ту Дж. Шелест, 20-ут п-і С. Кузьо. Всім учасникам, працівникам і тим, що в будьякий спосіб брали участь у весняному чаю „Доброї волі" другого відділу щире спасибі.

Беріть українську мову

ЗА ПРЕДМЕТ СТУДІЙ

Українські учні, що вступають до 7 і 10-го ґрейду (кляси), повинні у 1973-74 шкільному році вписатися на курс української мови. Такі курси є можливі в школах: Св. Катерини, Св. Кекилії, Св. Николая, Картієр МкҐії, Св. Хреста, Св. Йосифа, О'Лірі і Остен О'Браєн.

І в інших школах є можливе навчання української мови, якщо зголоситься відповідна кількість студентів (20-25).

Зі студій української мови студент дістає кредит, важний при вступі до університету.

Знання української мови, попри англійську, дає людині великі можливості корисної й поплатної праці як в Канаді так і за границями Канади (в дипломатичній службі).

Радимо студентам і батькам студентів розважити цю справу й рішитися як найскорше.

Всякі потрібні інформації подасть зацікавленим п-а Маргарета Задорожна, тел. 429-7631 (апарат ч.: 291).

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 12 травня

о год. 7-ій вечора — зустріч книголюбів у домі п-і Іванусів, 11372 - 111 аве.

* * *

Засідання Єпархіяльної управи БУКК відбудеться в понеділок, 14-го травня ц.р. в год. 8-мій вечора в церковній залі св. Юрія Побідоносця. Голови відділів БУКК повинні теж взяти участь в цьому засіданні.

* * *

Сходини членів Т-ва Українських піонерів відбудуться в понеділок, 14-го травня в УНДомі в год. 8-мій вечір. Проситься всіх членів і зацікавлених прибути.

КАРДИНАЛ ЙОСИФ СЛІПИЙ — ГЕРОЙ В ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ

Едмонтонський католицький тижневик „Вестерн кетолик ріпортет" помістив у 33-ому числі із 29 квітня широкий звіт із побуту Верховного Архиєпископа в Едмонтоні, враз із трьома світлинами, що представляють Верховного Архиєпископа в часі його прибуття на едмонтонське летовище та із святкового бенкету в часі привіту албертського прем'єра П. Логіда. Кромі того, в газеті надруковано з приводу відвідин Верховного Архиєпископа редакційну статтю, яку передруковуємо в цілості. Ред.

Усі албертці можуть радіти разом з українцями католиками й переживати їх гордість із минуло-тижневих відвідин кардинала Йосифа Сліпого.

Легко зрозуміти всесвітню відданість і вірність якою він панує в серцях людей. Бути з тим Божим чоловіком, слухати його і відчувати запал, глубоку журбу і непохитну віру його слів, навіть якщо хтось не розуміє його мови, то велике переживання.

Відвідини Кардинала засвідчують важливість в Церкві українців католиків в центральній Алберті, в околиці українських канадських піонерів, яких сини й доньки є нині в їхньому проводі. То було на місці, що між тими, що прибули, щоб привітати Кардинала був також прем'єр Петро Логід і члени його уряду українського походження.

Кардинал Сліпий був мило вражений нашою демократією та фактом, що українську мову можна почути і в парляменті.

Безперечно Його Блаженство був піднесений на дусі й тим, що його віра користає з повної свободи в тій частині світу. Як духовний провідник українців католиків, якщо непроголошений офіційно, то визнаний за такого загальним бажанням, він мусів тут почувати себе піднесеним на дусі.

Але він є найбільшим надхненням для нас самою своєю особою. Як було зазначено те в часі його відвідин, Архиєпископ Сліпий був, разом з іншими українськими єпископами, арештований совєтами, коли ті зайняли українські землі, по другій світовій війні. Десятьох з тих арештованих померло мученичою смертю. То було інакше, як у деяких інших країнах, де деякі єпископі й священики або відреклися, або змінили свою віру відповідно до вимог переслідувачів і наїздників. Українські єпископи всі до одного залишилися вірними Папі і своїй вірі.

Чому збережено при житті Архиєпископа Сліпого, невідомо, але він став „в'язнем задля Бога" через 18 років вигнання, ув'язнення терпінь і тортур, засвідчуючи, що його віри не можна зломати навіть смертю.

В 1963 році вільний світ радів, що той Ісповідник віри був звільнений, мабуть завдяки стараннням папи Івана і президента Кеннеді і зміг взяти участь зі своїми єпископами в II Ватиканському Соборі.

З того часу він працює безупинні в напрямі — здається неможливого до здійснення: звільнити Церкву в Україні від поневолення. Він і дальше переносить терпіння, як і його Церква в підземелях — в катакомбах.

Коли Папа Павло підніс Архиєпископа Сліпого до гідности Кардинала в 1965 р., тоді сказав до Українців: „Будьте кріпкі й витревалі моліть Господа Бога, любіть один одного і майте довір'я. Українська нація піддержана вірою не тільки не згине, але буде тріюмфувати".

Божий люд в цілому світі, надхнений мужністю й геройством кардинала Сліпого і ревною посвятою його послідовників у вірі в Бога в цілому світі, радіє, що то є правдою.

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару. М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ

на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку.

10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10900 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 436-4466 — 424-0915

З відвідин Верховного . . .

(закінчення з стор. 3.)

як наш перший патріярх. Жийте нам наш Дорогий Архиєрею Батьку многі, многі літа між нами, моліться за нас і благословіть нас своїми мученицькими руками".

По відспіванні пісні дітьми, промовив Верховний Архиєпископ Йосиф, підкреслюючи, що пережив найкращі хвилини між молоддю. „Дивлячись на цих ваших „великанів, по 50-60 цм. — говорив Верховний Архиєпископ — а я їх бачив багато, багато, недавно в Австралії. Там повна церква їх була. Вони радо приходять до церкви". Одною з найкращих хвилин були відвідин Верховного в Новій Зеляндії, 1500 км. на південний схід від Австралії. Коли Верховний Архиєпископ приїхав там уперше, маленька дівчина з мамою, 500-600 українцями, дуже тішилась. То була незабутня хвилина". Вас багато більше. Живете на такій багатій землі, серед зорганізованого громадянства, як виявила нинішня хвилина. То найкраще свідоцтво. Дивлячись на вас, мої дорогі, треба тішитись і радуватись, що велика громада ось тут зростає, здобуває освіту і клопочеться за майбутнє України. Нині важкі часи. Але коли молодь здає собі з цього справу, що вона мусить здобути високу освіту й незабаром перейме відповідальність за провід, то будьмо спокійні. І тоді той нарід, що переживає важкі часи, все це вийде йому на перемогу".

Далі Блаженніший Йосиф звернув увагу, що треба дбати про здоров'я, про яке дбають передусім ваші батьки, громада. Найстарша ваша установа імени Маркіяна Шашкевича, який кинув перше зерно плекати рідну мову. Здавалось би дрібненький факт, але він відограв велетенську ролю в відродженні українського народу. Велика радість, коли дивитись тут з вами на його портрет; щоб Маркіян Шашкевич був і вашим провідником. Треба дбати за душу, за духові сили, не занедбувати молитви і своєї мови. Це ж, як я говорив у неділю на проповіді про Христа, якого спокушав диявол, не хлібом єдиним живе людина. Мусить мати високі ідеї, що б, хто б він не був і де б він не жив, щоб він не робив, треба буде скласти перед Богом звіт. Ви може чули в евангелії про страшний суд?! Який це ґіґантний вид, коли зберуться усі люди, від початку світа. І ось тоді, щоб я міг сказати, я здав іспит.

А відтак треба, мої дорогі, дбати про науку. Нині не можна нічого осягнути без науки. Тому старайтеся здобути найвищу освіту. Нарід, який має високоосвічених провідників, може бути спокійний. І ви нині не потребуєте встидатись, бо між вами багато здібних осіб, людей з високими здібностями. Не дай Боже їх змарнувати, бо це було б прокляттям. Отже треба використати кожну хвилину, здобути високу освіту і зайняти провідне становище. І незабувайте, що не хлібом єдиним живе людина, але є щось далеко вищого, бо ж є наша душа і здібності. Тай ми нині не є вже малою громадою. Незважаючи на тяжкі часи, там, в Україні, ви мусите виростати в свідомості того, що нас єднає одна кров, єдність з українським народом. Як довго вона опановує наше єство, так довго ми можемо бути певними за краще майбутнє. Бажаю, щоб нинішня хвилина стала відновленням сил єдности українського народу на цілій кулі земській; щоб ця єдність кріпшала, в кожній установі росла, розвивалась. Пригадуєте собі слова Вашого Преосвященного: Не бійтесь — то слова ангела. Трудноші є. Ми пережили часи княжих міжусобиць, страшні часи монгольських наїздів, часи Кочубеїв, але ми вийшли з них переможно. Дай Боже, щоб ми були прославлені на страшному суді". (бурхливі оплески, що зривались спонтанно, кількакратно).

Після промови голова СУМ-у П. Дацьків в імені всіх молодечих організацій: СУМ-у, УКЮ, Пласт-у та рідношкільної молоді, склав найсердечнішу подяку за те, що незважаючи на підірваний стан здоров'я і поважний вік, Ви, Блаженніший прибули тут між нас, як люблячий батько, щоб зміцнити нас духово своїм батьківським словом і додати ще більшої заохоти до дальшої виховної праці в наших організаціях. Приявність Вашого Блаженства між нашою молоддю і Ваші щирі слова залишаться в нашій пам'яті на ціле життя. Я запевняю Ваше Блаженство, що Ви здобули молодечі серця всіх тут приявних. Ми всі, і серцем і душею, з Вами. Ми просимо Бога і від щирого серця бажаємо Вашому Блаженству міцного здоров'я, на многі літа та разом з Вами добитись патріярхії Української Помісної Церкви, якої Ви вже є першим патріярхом. Бажаємо щасливої, дальшої, місійної подорожі, веселих і щасливих свят Христового Воскресення. На многі літа наш Найдорожчий і Найдостойніший Гостю".

Цю незабутню зустріч з молоддю і рідношкільною дітворою закінчено відспіванням пісні „Боже великий". Очевидно всі тиснулись при кінці до Блаженнішого за автографами і благословенням, що їх давав Верховний Архиєпископ прощаючись з виховниками молоді й учительками Р. Ш. і батьками.

В п'яту сумну річницю

бл. п. Олена Салевич

(І.П.) В квітні ц.р. минуло 5 літ від смерти невіджалуваної нашої членки ЛУКЖ бл. п. Олени Салевич. Покійна була членкою відділу ЛУКЖ при парафії св. Василія, головою Єпархіяльної управи в Едмонтоні та містоголовою Крайової управи ЛУКЖ і віддано працювала для своєї Церкви і організації. Через 5 років покійна була головою відділу при парафії св. Василія саме в тому тяжкому часі, коли будувалася нова церква і культурний центр. Відділ ЛУКЖ докладав усіх зусиль, щоби допомогти матеріяльно в тій будові. На 12-тому з'їзді ЛУКЖ в 1964 р. вибрано її першою місто-головою, а на черговому з'їзді головою Єпархіяльної управи ЛУКЖ в Едмонтоні й заступницею голови Крайової управи ЛУКЖ. Як голова Єпархіяльної управи вона була дуже активна і постійно відвідувала відділи ЛУКЖ в Алберті й Британській Колюмбії. Літом 1966 р. вона, з доручення Крайової управи ЛУКЖ з другими членами, протягом трьох тижнів обїздила й відвідувала відділи ЛУКЖ в Саскачевані.

В 1967 р. покійна була делеґаткою ЛУКЖ на Світовий конґрес вільних українців в Ню Йорку, та була також активною в комітеті ювілейних святкувань 100-річчя Канади. В 1968 р., як голова Єпархіяльної управи, приготовляла спільно з Крайовою управою дев'ятий конґрес Українців Католиків і Крайовий з'їзд ЛУКЖ в Едмонтоні.

В розгарі праці, несподівано, 13 квітня 1968 р. відійшла вона від нас, залишаючи по собі великий жаль серед родини й співтоваришок праці. Надзвичайно ввічлива до людей і охоча помогти кожному, працьовита і жертвенна, покійна втішалася великою любовю й пошаною членства ЛУКЖ і громадянства.

В п'яту річницю її смерти членки ЛУКЖ, бувші співробітниці подбали, щоби пом'янути бл. п. Олену. В четвер, 12 квітня ц.р. о. д-р Е. Камінський відправив св. Літургію, на якій були присутні і молилися за спокій її душі членки ЛУКЖ. Після Богослуження членкині поїхали на цвинтар св. Михаїла, щоб відвідати могилу бл. п. Олени й зложили на могилі квіти. Соняшний весняний день дав нагоду побути на могилі і молитвою згадати незабуту членку і ревну працівницю ЛУКЖ бл. п. О. Салевич.

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

Відійшов один з великих українців

ПАМ'ЯТІ БЛ. П. МИХАЙЛА ЛУЧКОВИЧА

З ПОБУТУ КОЛ. ПОСЛА М. ЛУЧКОВИЧА У ЛЬВОВІ В 1931 р.: зліва: директор Земельного банку Володимир Сінгалевич, посол Михайло Лучкович, директор Земельного банку д-р Павло Кривуцький.

„УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ" У ПАРЛЯМЕНТІ

Одним з найкращих і незабутніх виступів бл. п. Михайла Лучковича в федеральному парляменті в Оттаві була його промова, що він її виголосив 8 травня 1931 р. в справі положення українців під польською владою в Галичині. Свою дуже дбайливо опрацьовану промову приготовив покійний М. Лучкович при допомозі тодішнього українсько-католицького пароха в Оттаві покійного о. В. Ґеґейчука. Промова М. Лучковича, дуже добре опрацьована й оперта на різних фактах, викликала відгомін аж одинадцяти канадських федеральних послів, які обговорювали положення українців під Польщею, що його заторкнув у своїй промові М. Лучкович. В дискусії над положенням українців у Польщі забирав слово теж тодішній канадський прем'єр Р. Б. Беннет та провідник опозиції МеКензі Кінґ. М. Лучкович своєю динамічною промовою, опертою на різних фактах, зумів переконати провідників усіх трьох тодішніх канадських партій в парляменті, що канадський уряд повинен дати спроможність канадським українцям виявити свій протест проти польського гнету в Галичині, а представникові канадських українців зробити те саме в парляменті в Оттаві. Очевидно, що польській амбасаді в Оттаві промова М. Лучковича була дуже не на руку, але вона не могла вчинити нічого, бо М. Лучкович був послом незалежної вільної держави Канади.

Про промову М. Лучковича написала широко канадська преса, яка писала теж широко про переслідування українців у Польщі, що витворило прихильний настрій серед багатьох канадських політиків до українського питання.

Відважні й рішучі виступи М. Лучковича в канадському парляменті здобули йому загальну пошану й повагу між канадськими парляментаристами. Тому в осені 1931 р. уряд Канади вислав М. Лучковича як свого представника на Конґрес Міжнародньої парляментарної юнії, що відбувався в Букарешті, Румунія. В дорозі до Румунії М. Лучкович вступив до Лондону, Англія. Тому, що якраз тоді в Англії відбувалися вибори до парляменту, англійський уряд уповажнив М. Лучковича репрезентувати на Конґресі теж Англію. В часі побуту в Англії М. Лучкович виголосив доповідь про політичне положення українців та нав'язав добрі зв'язки з англійськими послами й дипломатами, між ними з Ллойд Джорджом та тодішнім прем'єром Р. МекДоналдом.

На конґресі в Букарешті М. Лучкович виступав кілька разів з промовами й кожного разу ставав у обороні національних меншин в різних державах світу, звертаючи кожний раз увагу на важке політичне положення українців у Польщі. М. Лучкович зустрічався тоді в Румунії теж з тодішнім румунським королем Карлом, який запитався Лучковича, що його найбільше цікавить у Румунії. Лучкович, без вагання, водповів, що його цікавить погане трактування румунським урядом румунських українців. На конґресі Лучкович познайомився теж з польським делеґатом на Конґрес графом Дідушицьким й також йому сказав, що весь світ звертає увагу на погане трактування польською владою українців у Польщі.

В повороті з Конґресу М. Лучкович відвідав Галичину, Францію, Німеччину, Австрію та Швайцарію.

В Галичині М. Лучкович стрінувся з українськими послами до польського парляменту та визначними українськими суспільно-громадськими діячами й провідниками українських культурних та господарських установ. На основі пред'явлених світлин та оповідань наочних свідків, а й жертв пацифікації, Лучкович виробив собі ясний образ знищення, що його вчинили в українських селах вибрані карні відділи польської поліції в часі пацифікації. Понищені й порозбивані домівки читалень „Просвіти", кооперативних крамниць, молочарень, доми та господарські будинки свідомих селян - суспільно - громадських та культурних діячів, важко побиті й покалічені свідомі українські селяне — все те записалося незабутнім спомином у пам'яті М. Лучковича. В часі побуту в Галичині М. Лучкович відвідав теж Митрополита Андрея Шептицького й з тих відвідин залишилося в нього могутнє враження на ціле життя.

В Женеві, де тоді містилася Ліґа Націй, М. Лучкович стрінувся з делегатами різних країн світу й усіх їх інформував про положення українців та українську справу. 20 червня 1934 р. М. Лучкович виголосив в парляменті промову в обороні тих українських поселенців, що старалися про канадське громадянство, а не знали англійської мови. Він доказував, що українські поселенці причинилися дуже багато до розвитку й розбудови Канади й, якраз через свою важку працю та проживання далеко від міських осередків не могли навчитися англійської мови. Одначе їхні заслуги для Канади та їхня праця мають більше значення, як знання англійської мови й тому вони заслуговують на те, щоб дістати громадянські папери.

Свої обов'язки як канадський посол українського роду М. Лучкович виконав гідно й достойно.

Нові курси української мови

В АЛБЕРТСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Відділ Слов'янських мов Албертського університету вже від декількох років поступово збагачує свою програму новими курсами, в тому числі також курсами з української мови й літератури.

І так, у вересні 1972 р., відділ слов'янських мов значно поширив програму в галузі українського мовознавства й літератури, а починаючи з вересня 1973 року, відділ уводить окрему програму підвищеного типу (гонорс) на ступінь бакалявра (В.А.) з української мови й літератури. Крім того, в наступному 1973-74 навчальному році, слов'янський відділ уводить також нову програму на ступінь магістра (М.А.) з української мови й літератури.

Обидві згадані нові програми охоплюють найважливіші ділянки українського мовознавства й літератури і розраховані на те, щоб дати належну підготовку учителям, які вчать українську мову (й літературу) у середніх школах Алберти та інших західньо-канадських провінцій, а також, щоб дати можливість студентам здобути вищу освіту, а згодом і спеціялізуватися у галузі українознавства, чи взагалі у слов'янознавстві.

Отож, вже у наступному 1973-74 навчальному році студенти зможуть вписувати відповідні українські предмети із трирічної програми на ступінь бакалявра (В.А.), або українознавчі і слов'янські курси, які входять у чотирирічну програму студій підвищеного типу на ступінь бакалявра (В.А. гонорс) в галузі української мови й літератури.

У програмі на ступінь бакалявра, слов'янський відділ пропонує у 1973-74 навчальному році такі українські курси: початковий курс української мови; українська мова 1-го року навчання в університеті; практичні зайняття з української мови (2-ий і 3-ій рік ляборaторних вправ); українська мова 2-го року навчання в університеті; українська мова й література 3-го року (університетського навчання; граматика української мови вищого рівня (4-ий рік); практичні зайняття підвищеного типу з української мови (4-ий рік); українська література 19-го століття; українська література кінця 19-го і початку 20-го століть; історія розвитку української мови; фонетика української мови; морфологія і синтакса української мови; порівняльно-зіставна аналіза української і англійської мов; українська радянська література; українська еміґраційна література.

У новій програмі на ступінь магістра (М.А.) слов'янський відділ Албертського університету пропонує в 1973-74 навчальному році наступні українські курси: середня доба української літератури; Тарас Шевченко; Іван Франко; Леся Українка; Михайло Коцюбинський; вибрані питання з української літератури; консультаційний курс (у рамках якого можна вивчати творчість окремих письменників, чи окремі проблеми або періоди української літератури, що їх не охоплено іншими предметами).

Крім того, студенти, що спеціялізуватимуться в українській мові й літературі, можуть, а в деяких випадках вони зобов'язані прослухати декілька загально-слов'янських курсів у яких окремі питання української мови й літератури розглядаються поруч із такими ж питаннями інших слов'янських народів. Тут головно йдеться про такі курси: давня східньослов'янська література (Київська Русь і Новгород Великий); історична граматика східньослов'янських мов; східньослов'янські тексти (читання і мовна аналіза пам'яток давньої літератури східніх слов'ян); введення до слов'янських мов; введення до слов'янського мовознавства; порівняльне слов'янське мовознавство.

Студенти, які бажають поширити свою програму українознавчих студій, можуть слухати теж додаткові курси на інших відділах. Напр., відділ історії пропонує в наступному році такі два курси: постання новітньої України (17-18-те і головно 19-те століття); новітня історія України (друга половина 19-го і 20-те століття).

Відділ слов'янських мов Албертського університету пропонує також під цю пору дві програми на ступінь доктора філософії (Пг.Д.), а саме: в галузі слов'янських мов і літератур та в галузі слов'янського мовознавства.

Українські курси в біжучому навчальному році читали: д-р О. Зусвський — надзвичайний професор, доцент Т. Карльтон, доцент Б. Медвідський, доцент О. Павлів — професор-гість і лектор О. Дуррані.

З уваги на дедалі більшу актуалізацію в Канаді питань збереження і дальшого розвитку української мови й культури в рамках офіційно проголошеного федеральним урядом закону про нову політику багатокультурности, — слов'янський відділ Албертського університету зробив свій наступний важливий крок у напрямі поширення українознавчих студій. Ми водночас віримо, що українська громадськість Алберти й інших канадських провінцій, а головно західніх, як теж українська громадськість США — підтримає наші заходи і студенти численно вписуватимуть українські курси у свої студійні програми.

У всіх справах, пов'язаних із вищезгаданими питаннями, просимо звертатись особисто до канцелярії відділу слов'янських мов, або письмово на адресу:

Dr. G. Schaarshmidt, Chairman
Department of Slavic Languages
University of Alberta
Edmonton, Alberta, Canada
T6G 2H1

З АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

І. Батюк, посол

Перед Великодним тижнем та в часі Великодного тижня були засідання Леґіслятури всього протягом шости днів, бо посли користали з шости-денних Великодних вакацій.

Початок тижня, що розпочався 16 квітня, Леґіслятура присвятила розгляданню проекту бюджету Екзекутивної ради. Посол з Калгари-Маунтенв'ю суворо критикував Організацію для заходів на випадок крайньої потреби, завважуючи, що організація виконала би краще своє завдання, якщо б вона була реорганізована й він висловив сумнів, чи організація може виконати своє завдання на випадок непередбаченої крайньої потреби. То було майже скандалом слухати, щоб посол Леґіслятури висловлював такі завваження відносно організації, якої члени посвячують свій час та труд, щоб допомогти населенню бути приготованим на випадок кожної небезпеки й які є приготовані на те, щоб допомагати тим людям, яких навістить лихо, всеодно, чи то буде в часі війни, чи в часі миру.

Настрій та почування обурення після його завваг, дещо зменшилися, як товариші згаданого посла з опозиції забирали слово й обороняли Організацію для заходів на випадок крайньої потреби й заявили, що вони незгідні із застереженням, що їх зробив згаданий посол. Вони навіть висловили своє признання згаданій організації за надзвичайні осяги, яких ця організація добилася. Навіть колишній прем'єр п. Г. Стром заявив, що він є вдоволений, що теперішній уряд піддержує згадану організацію. Слідуючого дня, п. посол з Калгари-Маунтенв'ю, хоч то виглядало незгідним з його бажанням, забрав слово в Леґіслятурі й вибачився за свої завваги. Цей його поступок був для нього корисним, бо, якщоб він був не вибачився, нема сумніву, що хтось був би поставив внесок, щоб його виключити з засідань Леґіслятури, доки спеціяльний комітет для справи виборів не був би розглянув його поступування.

Багато часу страчено на обговорення проекту закону про встановлення фонду для слушної нагоди, бо опозиційні посли знову налягали на уряд, щоб виявити, хто дістав позику та в якій висоті. Уряд піддержав своє становище, яке зайняв був перед кількома тижнями. Опозиційні посли є дуже вперті відносно того, щоб видвигати знову справи, які вже були остаточно поладнані й через те вони лише продовжують тривання сесії Леґіслятури.

На 18 квітня в Леґіслятурі, під час дебати над бюджетом промовляв прем'єр. У своїй півторагодинній промові він з'ясував програму праць уряду та склав звіт з того, що досі уряд вчинив для провінції. Він вичислив ряд передвиборчих обіцянок, які вже виконано й подав дальші завдання, які ще треба буде виконати. Він висловив задоволення із нового пляну для зменшення податку, звертаючи особливу увагу на те, що фармерам уділено позички в сумі 50 мільйонів долярів з чого скористали зокрема дрібні фармери, для яких то буде великою допомогою, що буде дорівнювати зменшенню податків.

В тижні, після Великодних вакацій, закон про зменшення податків (проект закону ч. 48) перейшов друге читання. Два пополудня й частину третього дня посвячено на дискуцію над проектом закону, причому опозиційні посли гостро його критикували. Одною з важніших точок проекту закону є різка різниця в муніципальних податках, наслідком чого в цілому 102 мільйони долярів будуть повернені назад мешканцям провінції. Ці збільшені податкові звороти основуються на збільшених прибутках із природних багатств. Ті, що винаймають мешкання, дістануть допомогу до найвище 100 долярів, бо вони через свій чинш причиняються до збільшення фонду на оплату шкільництва. Таксамо старші громадяне, що живуть у винайманих мешканнях, дістануть рівнож допомогу в сумі 100 долярів. Дальшою додатньою стороною проектованого закону є те, що провінційний уряд перебирає на себе оплату всіх видатків на здоровну опіку, тобто покриватиме всі кошти вдержування шпиталів, допоміжних шпиталів та допоміжних шпиталів для старших громадян („нирсінґ гомс"). То зменшить значно видатки муніципалітетів.

Провідник опозиції завважив, що закон міг би бути значно кориснішим, й на його думку, те, що давнійше числено 4 міллє на муніципальні видатки, були для муніципалітетів значно кориснішим, як ця система, що її пропонується тепер.

Теж п. Нотлей критикував пропоновану систему,

(закінчення на стор. 7.)

Відбулись наради

ПІДГОТОВЧОГО КОМІТЕТУ II КОНҐРЕСУ СКВУ

В днях 14 і 15 квітня 1973 р. відбулись в Торонто наради Підготовчого комітету II конгресу СКВУ, що відбудеться в днях від 1 — 4 листопада ц.р. в Торонті, Канаді.

В нарадах взяли участь: о. д-р В. Кушнір — голова, Я. Лисогір — заст. гол., І. Білинський і М. Плавюк — секретарі, д-р П. Кондра, мгр. І. Іванчук — члени.

В програмі нарад були звіти голів організаційної і програмової комісії, М. Плавюка і І. Білинського про пророблену підготовчу працю комісій.

Організаційна комісія полагодила справу приміщень на наради Конґресу та імпрези пов'язані з ним.

Святочне відкриття II Конґресу СКВУ передбачене на 1 листопада ц.р. В неділю, 4 листопада, відбудеться маніфестація з нагоди II Конґресу в найбільшій залі в Торонті „Мейпл Ліф Гарденс".

Фінансова комісія започаткувала акцію збирання датків на фонд II Конгресу СКВУ, яка дотепер дала около 10,000.00 дол.

На місяці вересень-жовтень передбачено широку збірку серед загалу нашого громадянства.

Статутова комісія опрацювала проєкт змін статуту СКВУ, що був розглянений підготовчим комітетом і у висліді оформлено остаточний проєкт змін статуту.

Програмова комісія намітила доповідачів та керівників семінарів для двох комплексів справ. Перший з них — то „Положеня в Україні і завдання української національної спільноти в вільному світі"; другий — то „Методи збереження української національної субстанції і розвиток культурно-суспільного життя українців у країнах їхнього поселення".

Доповідачами і керівниками семінарів будуть висококваліфіковані спеціялісти.

Вирішено зібрати всі програмові матеріяли до кінця місяця червня ц.р. з метою надрукувати їх перед Конґресом для інформації делеґатів. Надрукована буде теж Конґресова книга про діяльність Секретаріяту СКВУ у трьох каденціях.

Наради Підготовчого Комітету попередило спільне засідання з представниками підготовчих комісій.

Чергові наради Підготовчого комітету намічено на кінець місяця червня ц.р.

Секретаріят
Підготовчого Комітету

Styles
Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

Атабаска, Алта: – 50-річчя подружжя п-ва Стефана і Анни Кавулич

п-во Стефан і Анна Кавулич

11 лютого 1923 року, наш дорогий і улюблений парох Маняви бл. п. о. Бачинський, повінчав мене Анну Балишин дочку Федора і Марії ур. 1904 р. зі Стефаном Кавулич сином Івана і Марії ур. 1893 році. Ми обоє уродженці Балниці, повіт Ліско. Та недовго ми жили в нашому селі, бо вже слідуючого року Стефан виїхав до Канади, а в рік пізнійше забрав і мене. За ласкою Божою і добротою Небесного Вітця ми прожили разом 50 років. Господь дав нам двоє дітей: сина Стефана і дочку Марію, а вони знова потішують наші дні п'ятьма внуками.

Стараним наших добрих дітей, в дні 3 березня вечером, відправив наш о. парох Б. Каричек з Атабаски, ювілейний молебень і поблагословив нас з 50 річчям нашого подружжя. Пізнійше було приняття для всіх гостей, і на ньому довше слово мав п. д-р Гнатко з Едмонтону.

Той короткий допис написала я на те, щоб прилюдно подякувати Господу Богові Нашому Ісусові Христові за те велике добродійство для нас, що ми дожили тої щасливої хвилини святкувати п'ятдесятьріччя нашого подружого пожиття. Нехай буде прославлене Ім'я Його во віки!

Повторю ще дитиною навчений вершик: Хваліть Вітця народи всі, Хваліть і Сина і Духа всі. Хваліть Творця за всі дари, що Він нам всім, дає з гори. Хвалячи Господа Бога, дякую всім, що радувалися з нами того вечора у Вестлок.

Анна Кавулич

З нагоди ювілею ювіляти передали 15.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а ювілятам бажаємо ще багато милих літ прожити.

П-і Анастазія Цимбалюк з Ту Гиллс на телевізії

Внеділю, 13 травня в год. 7:30 вечора на канадлі СТВ буде українка п-і Анастазія Цимбалюк з Ту Гиллс. З нагоди Дня матері її, мабуть, будуть питати про її життя в Канаді, про піонерські часи і ін. П-і Анастазія є 75-річна українка.

Вайд Вотер, Алберта: – похорон бл. п. Івана Домашовець

бл. п. Іван Домашовець

У неділю, 25-го березня спочив в Бозі бл. п. Іван Домашовець з Вайд Вотер, Алберта.

Покійний народився 15-го лютого 1900 року в Білках Мазовецьких, повіт Рава Руська, Україна. Його батьками були Микола й Катерина Домашовець.

Бл. п. Іван одружився в Україні з дівчиною з рідного села, 16-го лютого 1920 року.

Покійний мав тяжке життя. За роботою шукав по чужих країнах, щоб поліпшити своє життя і своєї родини.

В 1924 році виїхав він до Франції, залишаючи молоду дружину і доньку Катерину, котра прийшла на світ 1922 року, а також сина, Миколу, котрого не бачив, бо той народився в 1924 році і по трьох тижнях Богові віддав свою душечку. В короткий час по похороні сина дружина покійного полишає доню Катерину і їде до Франції. Тут сходиться зі своїм дорогим мужем і починають спільне життя.

1926 р. народилася їм доня Настуня, а 1928 син Станіслав. В році 1932-му забрали до Франції свою доню Катерину, котрою до того часу опікувалася сестра покійного Катерина Козар.

В 1935 році повертаються усі до рідного села, але не на довго, бо 1939 р. розпочалася війна і в 1941 році бл. п. Іван знову покинув свою любу дружину і вже четверо дітей (бо в 1938 році прийшла на світ доня Марія) і виїхав на невільничі роботи до Німеччини. Тяжко працював покійний на залізній дорозі. В час роботи поломав ногу, яка докучала йому аж до смерти. Крім цього нещастя ще й попав у тюрму, бо дав десять німецьких марок на фонд українських вдів і сиріт.

По війні в 1945 році, покійний знову злучився зі своєю дружиною і дітьми.

15 лютого 1947 року справив весілля своїй доні, що вийшла замуж за Івана Івасечка. Недовго натішився ними, бо вони залишили своїх любих батьків і виїхали в 1948 році до Канади.

В 1949 році виїхав він зі своєю дружиною до Аргентини, бо Канада старших людей не приймала. Там працював при будові складаючи цент до цента, щоб помогти дітям і призбирати грошей на дорогу до Канади. 1963 року вдалося їм виїхати до доньки й зятя до Канади.

30 липня 1963 р. приїхав покійний з дружиною до Едмонтону, де на своїх батьків чекала їх дочка Настуня, яка й забрала їх до себе до Вайд Вотер. Тут коло дітей прожив покійний аж до смерти.

Бл. п. Іван не мучився довго перед смертю. [illegible]а рака забра[illegible] 9.10 рано 2[illegible]

Ми жили з Богом і з Богом відійшов бл. п. Іван у вічність. Вірю, що з Богом зустріне він колись свою любу дружину та своїх дорогих діточок.

З Богом, любий мужу, каже його жена; з Богом, любі тату, кажуть його діти!

Похорон покійного відбувся у Гай Прері. 28-го березня відправив о. П. Шиндюк парастас в год. 8 вечора, а 29-го в год. 10 рано св. заупокійну Літургію в церкві Христа Царя. Святе Напуття уділив покійному о. П. Петришин з Ред Вотер, за що доня покійного, зять і донька Оленка щиро дякують.

Також щиро дякуємо о. парохови П. Шиндюкові з Гренд Прері, котрий висповідав покійного 18 березня, а також римо-кат. священикові зі Слейв Лейк, котрий опікувався покійним аж до смерти. Прикро, що ми українці маємо так мало священиків. Господи, благослови українських матерів, щоб ховали своїх синів і післали на службу священства. Нам так дуже потрібно душпастирів, а так мало їх маємо.

Покійний полишив у смутку любу жену Олену і дітей: Катерину, Анастазію, сина Станіслава і наймолодшу дочку Марію. А в Україні сестру Марію, у Франції сестру Олену і 12 внуків, котрі усі живуть в Україні. Син живе у тому селі, де покійний Іван родився, а доньки Катерина й Марія живуть в Східних Областях України.

З нагоди похорону дружина покійного передала 20.00 долярів на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійному Іванові вічна пам'ять.

Едмонтон, Алберта: – похорон бл. п. Михайла Лучковича

бл. п. Михайло Лучкович

В суботу, 21-го квітня 1973 року, в едмонтонському шпиталі упокоївся на 80-му році житя кол. посол до федерального парляменту бл. п. Михайло Лучкович. Стан його здоров'я гіршав через довгі роки, але через минулих два роки він був прямо прикований до ліжка. Був він свідомим, що смерть вже наближається і тому просив покликати священика, щоб дав йому святе Напуття.

В середу, 25-го квітня відбулася панахида в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял, на яку прийшло дуже багато людей. Служив її Владика Ніл (Саварин) в асисті священиків: о. Ю. Ковальського і о. В. Тарнавського. Співав хор „Дніпро", а проповідь виголосив Преосв. Ніл. У своїй проповіді Преосв. Владика прекрасно змалював заслуги покійного Михайла Лучковича для українського народу.

Потім прощали покійного п. Я. Росляк від місцевого відділу КУК, посол В. Скорейко від усіх бувших і теперішніх послів і п. М. Сус від Ліги Визволення України.

Заупокійну св. Літургію відправили в катедральній церкві св. Йосафата в четвер, 26-го квітня: о. В. Чопей, о. В. Тарнавський і о. Б. Снігурович.

Перед „послідним цілуванням" промовляв дуже зворушливо о. В. Тарнавський. Він звернув увагу на великі діла, які покійний творив коли був учителем на полі шкільництва, а потім як посол в Оттаві, боронив з трибуни парляменту українців, яких в той час дуже дискримінували, а коли перестав бути послом то почав писати і пером створювати серед чужинців добру опінію про свій нарід.

Похоронено покійного на українському цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні. Домовину несли два внуки покійного й панове: К. Телличко, А. Жмурко, М. Сус, і Д. Прокоп.

Над могилою виголосили прощальні промови д-р М. Суховерський від централі КУК у Вінніпегу, адвокат П. Саварин від організацій Едмонтону і мгр. Ю. Стефаник від Т-ва українських письменників Канади.

Під час панахиди була збірка на Шевченківську фундацію замість квітів. Нехай ця збірка буде приміром для інших похоронів. Той спосіб то найкращий нев'янучий вінок для покійних.

Вічна пам'ять великому синові України і Канади.

Присутній

ПОВІРТЕ МЕНІ

І. ВЕРЕТЕНО

(Як червоний колоніялізм мордував голодом український народ)

Частина четверта

Їду потягом до станції Мехедівки. На квиток грошей не маю. Пощастило перехитрити кондуктора і коли він зазівався, — вскочити до потяга „зайцем", тоб то без квитка. Як піймають, — що з мене візьмуть? Мені вже однаково ... Всюди коло станцій трупи валяються, ніхто їх не прибірає. В потязі так само; в кожнім вагоні можна побачити мертвяка або кілька немічних, — вже кандидатів на той світ. Ними ніхто не турбується, сморід і бруд у вагонах нестерпні.

Встаю на станції Мехедівка. Якийсь хлопець, що також виліз з цього потяга, питає мене, куди дорога до радгоспу. Відповів, що і я туди прямую, то ж підемо разом. Читаємо на станції оголошення про набір на роботу до Москви, на „метрострой". (Потрібно мати посвідку про соціяльний стан від місцевої влади по місцю мешкання. Прочи[illegible] . Я й кажу: це не для нас. А може ти маєш посвідку? Пішли до радгоспу. Ідемо полем навпростець, щоб скоротити дорогу. Ідемо й журимось: а що як не приймуть до радгоспу? — Тоді загибіль, бо від недоїдання вже слабість у ногах відчувається. Питаю свого колегу - звідкіля ти? — Я — з Филівки, а прозиваюсь Андрій Брага. Працював я на торфо-розробках за юшку і сяк-так вижив, а вчора ходив відвідати рідних, то сусідка мені сказала, що тато, мама і сестра у минулих двох тижнях часу померли і їх сусіди знесли до погреба і погріб той завалили і зрівняли, щоб не було чути сморoду. На тому місці хтось закопав із дощок хрест. Перебув я там кілька днів і далі не зміг витримати: хата порожня, огород і двір заріс бур'янами, а вночі сичі так кричать, що не можна від жаху заснути. Врешті абсолютно не було чого їсти. Треба було кудись іти, шукати прохарчування доки ноги ще якось носять. Назад на торфо-розробку я вже не йду, бо мій приятель помер там з голоду, а напарник, з яким я різав торф, ослаб і до роботи не ходить. Спали ми там у стодолі, воші шкіру об'їли, я туди вже боюся йти . . .

Доки дійшли до радгоспу, нарахували дюжину трупів. Бачимо — якийсь чоловік їде возом, везе трьох померших з голоду до спільної ями. В радгоспі знайшли завідуючого господарством і стали проситись на роботу. Він розпитав нас, хто ми є і звідки йдемо і після нашого правдивого оповідання віднісся до нас прихильно, — прийняв до праці. Повів спершу до робочої кухні і розпорядився, щоб нам дали дещо поїсти. Дали нам на кухні по мисці якоїсь юшки, що нагадала мені недавню тюрму та по 150 грам гливкого, з домішкою макухи, хліба. Примістили нас на ніч у якійсь порожній будові. На другий день ми

(закінчення на 7 стор.)

КОЗАК ТА АМАЗОНКА

(З подорожі по Південній Америці)

Яр СЛАВУТИЧ

Одного дня поїхав я автобусом у глибину країни, до Прудентополя, щоб відвідати велику українську книгозбірню отців василіян, де вже побував проф. Я. Рудницький (того не доженеш!). Я був мило вражений приємною несподіванкою — на автобусній станції чекали на мене письменник Володар Буженко (він же о. В. Зінько, редактор часопису „Праця") та о. В. Бурко, що й привезли мене до найбільшого в Прудентополі будинку — семінарії Сан Хозе. Дуже передбачливо було з їхнього боку, бо автобусна зупинка знаходиться при головній дорозі, в лісу, звідки треба йти ще яких три кілометри до центру міста.

Отці василіяни провадять тут велику освітню працю серед наших поселенців — куди більшу й кращу, ніж це роблять їхні побратими в Канаді та інших країнах. Школи, які я оглядав, справляють гарне враження. Подарував їм кілька примірників свого початкового підручника української мови. Письменника В. Буженка, автора повісти „На степу червоної землі", можна назвати „бразилійським Кирійком" за те, що він правдиво показав наших хліборобів у Південній Америці.

Українські поселенці в Парані зберігають рідну мову, мабуть, краще, ніж наші люди в Канаді, але живуть дуже бідно. У серпні там була ще зима. Признаюся, без плаща я трохи мерзнув, а в тої же час селяни босими ногами місили червону багнюку глухих шляхів, ідучи з Продентополя додому, до вбогих хат під стріхами. Наше авто аж ревло, перескакуючи глибокі калабані. З великою любов'ю показував мені о. В. Бурко новозбудовану церкву, в лісу на горбі, за яких 15 кілометрів від Прудентополя. Церква зовні справді гарна, але всередині дуже примітивно розмальована якимось німцем-штукарем, що нічого не тямить в оформленні українських храмів. Мимоволі я думав про С. Гординского й М. Дмитренка, чи едмонтонського В. Доброліжа, які надали б цій будові рідного духу.

В Куритибі живе немало з новоприбулої іміграції. Бачив я ред. О. Ващенка, проф. В. Кавалерідзе з його милою Дружиною, любителькою української книги, полковника А. Долуда, п. Борушенка, якого дочка Оксана саме здобувала докторат (по-амазонському!) в Українському Вільному Університеті в Мюнхені. Пам'ятник Т. Шевченкові не зробив на мене доброго враження. Хочеться вірити, що наступні покоління паранських українців заступлять його справжнім мистецьким твором. Прикрою дисгармонією разить куритибський Шевченко в порівнянні з п'ятьма іншими Шевченками в Новому Світі.

Зате в українському осередку життя йде жваво. Моторна п. Євгенія Мазепа, якій я ще раніше посилав книжки, в т.ч. й куплені та подаровані 80-річним пенсіонером Олександром Маяровським з Едмонтону, отже, пані Мазепа навіть із дитиною на руках працює, секретарює, веде переписку з усім білим світом. Є тут і українська бара, подібна до нью-йоркської, якою я, правду кажучи, мало користувався і цим накликав на себе гнів полтавських земляків, куритибських мочемордів, що називають себе „львівськими батярами". Соборність на практиці!

Пощастило мені відвідати, поза міською книгозбірнею, де є також українські видання, дуже цінну виставку, влаштовану п. Миколою Ґецом. Тут були зібрані перші українські часописи у Бразилії а серед них — „Зоря", „Прапор", "Праця", "Український хлібороб", „Місіонар". Зі зворушенням оглянув я примірник рукописного часопису „Україна" — з тих часів, коли наші поселенці не мали поліграфічних засобів. Цікаво було переглядати різні пожовклі від часу документи, довідкові видання, полеміки П. Карманського з отцями василіянами (здається, мав рацію перший, а не другі) і навіть великий портрет і вірші Осипа Стефановича (Шпитка), що помер 1942 р. і похований у Куритибі. Сучасник молодомузівців, він забрів у Парану й написав тут кілька цікавих поезій, навіть видав якусь книжку португальською мовою в Ріо-де-Жанейро, 1930 р., що в перекладі значить „На могилі життя". На жаль, йому не пощастило випустити в свій бодай маленької збірки українських віршів. А був це поет, поза всяким сумнівом, талановитий. Наводжу уривок із вірша „Піньор" (переписано з рукопису автора):

> Сиджу на вітром зваленім піньорі . . .
> А він, мов парубоча дужа стать,
> що, прогулявши ніч, під ранні зорі
> вернув, щоб тілу супочинок дать . . .
> Такий здоров! Здаєсь, живе і диха,
> І лиш діткнись — він встане знов гуляти;
> мов сниться йому любки мова тиха,
> яку гильками хоче обіймати . . .
> І хтіло б ся збудить його й сказати:
> — Гей, велетню! Протри заспані очі!
> Це ж прямо гріх ось так тобі лежати,
> Ще й в чарі ясної, літної ночі.
>
> Ґуарапувава, 1914.

Додати б трохи праці, шліфування, — і це були б добрі вірші. Кажуть, що богемське життя Шпитка не сприяло його вдосконаленню. Усе ж таки, треба конче зібрати його поетичні твори й видати збірочкою — мабуть, набереться на тоненьку.

Дуже кмітливий п. Ґец виставив також чужомовну мазепіяну — вірш „Мазепа" Раймунда Корреї (1859-1911) та вірш „Буря", присвячений гетьманові, Антонія Ґонзалеса Діяса (1823-1864). Добре було б, якби переклсти їх українською мовою. А може такі переклали вже існують?

Бразилійський пейзаж зачарував мене шпильковим деревом „пінейро" (дехто з українців називає „піньор"). Коли повертавсь я з Прудентополя, в авті вчительки п. Надії Шульги, вона зробила мені цікаву лекцію про це гарне дерево, плід якого, виявляється, можна навіть їсти. Вона ж передала щирий привіт п. І. Павликовській, яку тут згадують, а одночасно й дякують українцям у Канаді та Америці за матеріяльну допомогу взуттям, одягом і т.п. Кожна пара черевиків, кожна суконка, кожна сорочка, як і українська книжка, — тут бажана допомога.

Повертаючись автобусом із Понти Ґросси до Куритиби, я навмисне сів у холодку, з північного боку, щоб, мовляв, не обсмалило мене сонце. Я й забув, що воно гріє там не з півдня, як у нас, а з півночі. Саме починалась весна (наприкінці серпня), і я, сидячи біля вікна, не на жарт попік собі щоки.

Серед українських храмів, які я оглядав у супроводі проф. Ф. Великохатька, відомого рибознавця, припала мені до вподоби православна Церква Св. Володимира в Куритибі, що її проєктував і збудував 1953 р. Михайло Нечитайло — в стилі київської архітектури козацької доби. Править у ній о. Володимир Ґай, старий імігрант що жив на Далекому Сході. До речі, він гарно говорить українською мовою, зберігаючи херсонські особливості, в яких минула його юність.

(Далі буде)

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)

10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта

Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк

Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

Позичайте безпечно в корисному банку

Якщо ви потребуєте грошей на щось спеціяльне, наприклад на нове авто або на нові меблі, позичка є часто відповіддю.

Це означає, що ви можете залишити ваші ощадності неторкненими. І персональна позичка від нас дійсно заощаджує вам гроші, якщо ви порівняєте звичайний видаток купна на кредит.

Персональну позичку в Royal Bank є легко дістати, легко сплачувати, а коштує так мало. Ви сплачуєте нам в догідних місячних сплатах, і разом ми заплянуємо ці виплати, щоб поставити на можливі розтягнення на ваш прибуток. Що більше ваші позички є життєво обезпечені, щоб забезпечити вашу родину без додаткових коштів.

Коротко, це є ощадність, розумний спосіб, щоб позичити на речі, які ви справді бажаєте.

Якщо ви потребуєте грошей, зайдіть, щоб зустріти нас. Ми все є охочі, щоб помогти.

„Хтось говорить по-українськи у відділі недалеко вас"

Вони дадуть вам всю поміч і інформації, які ви потребуєте.

ROYAL BANK
- the helpful bank

ДИСКРИМІНАЦІЯ УКРАЇНЦІВ У РАДЯНСЬКІЙ АРМІЇ

Олександер МАЙ

В Конституції Української ССР є стаття 15-А, де дослівно сказано:

„Українська ССР має свої республіканські військові формування".

Звертає на себе увагу той факт, що в конституції сказано: „Україна «має», а не просто «може мати», свої республіканські військові формування". Відповідно до цього в статті 48 республіканської конституції також сказано, що Українська ССР має й своє союзно-республіканське міністерство оборони. Та в тім то й річ, що все це існує тільки в тексті конституції, а насправді за цими словами криється порожнеча. Ніяких українських військових формувань нема, а про якусь діяльність так званого „міністерства оборони Української ССР" також нічогісінько не чути. Чому ж воно так? Особливо ж турбує це питання багатьох українських громадян тому, що советська армія стала знаряддям русифікації українців, які на службі в армії цілковито позбавлені можливости користуватися рідною мовою. Бо єдиною мовою військового й політичного навчання та побуту на службі, не кажучи вже про мову командування, є лише російська мова. Ба навіть більше: українців, як правило, забирають на військову службу поза межі України, де вони позбавлені живого контакту з рідною мовою та своїм народом, а й не мають можливости навіть читати українську пресу і літературу. Той факт, що советська армія, як і царська армія Росії дореволюційних часів, стала знаряддям русифікації, обговорювали ще п'ятдесят років тому на дванадцятому з'їзді партії, що розглядав і схвалив ленінські вказівки щодо національного питання. Згідно з тими вказівками, в Україні розпочато було українізацію, тобто — забезпечення українській мові та культурі належного їм місця в усіх ділянках життя республіки, в тому числі й на військовій службі. Зокрема ж українізацію було запроваджено в спеціяльних територіяльних частинах Червоної Армії, що комплектувалася на Україні з українського населення. Також українською мовою відбувалося на Україні навчання командного складу для цих частин і виходила українською мовою спеціяльна військова преса та література. Та все це ліквідовано в сталінські тридцяті роки.

Який же стан існує тепер? Про це зокрема сказано в книжці Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація?", що її він написав 1965 року для ЦК КПУ, порядком аналізу сучасної національної політики в Україні. Іван Дзюба пише:

„Тепер не доводиться говорити навіть про наймінімальніше забезпечення найелементарніших національних інтересів української молоді у війську. Мільйони українських юнаків після кількарічного перебування в армії повертаються національно дезорієнтованими і мовно деморалізованими та в свою чергу стають вогнищем русифікаторського впливу на решту молоді і населення. Не кажучи вже про те, що частина їх взагалі не повертається в Україну. Не важко уявити собі, яких колосальних втрат завдає це справі національного розвитку. От і подумаємо, чи погодився б на щось подібне уряд будь-якої соціялістичної країни: Польщі, Чехословаччини, Угорщини, Румунії і так далі?"

Таким чином маємо незаперечний факт дискримінації українців у советській армії, що стала знаряддям русифікації. Чим же пояснюють офіційні речники сучасного советського керівництва такий стан речей? Твердять, що, мовляв, інтереси оборони Советського Союзу вимагають єдиного командування всіх збройних сил, отже і єдиної системи військової організації та єдиної командної мови. Але це фальшивий аргумент. Існування національних військових формацій не суперечить єдности загальної системи військової організації під спільним головним командуванням. Що ж до мови командування, то ця проблема взагалі існує тільки на рівні зв'язку та координації дій між самим командним складом національних військових формувань а не між військовослужбовцями всередині цих формувань. Тому навчання російської мови, як предмету, в усіх школах СССР, а російської військово-командної мови, як предмету військового навчання в офіцерських школах національних формувань, цілком вистачає. В кожному разі, якщо йдеться про поточне військове і політичне навчання та виховання, а тим більше — про поточну культурно-освітню роботу та щоденний побут у советській армії, то нема ніякого військового виправдання для того, щоб для всіх національностей це відбувалося тільки російською мовою, як є нині. А чим можна виправдати той факт, що, наприклад, українців, як правило, забирають на військову службу геть із України і вони роками відбувають військову службу переважно десь на Далекому Сході, в Сибіру, в Середній Азії, тоді як на Україну посилають військовослужбовців інших національностей, переважно росіян.

Спроба пояснити це так званим „інтернаціоналізмом" советської армії не витримує ніякої критики. По-перше, чомусь цей „інтернаціоналізм" не до всіх національностей однаково застосовується. Більшість росіян відбуває військову службу таки в Росії, а їхні національні інтереси також і поза Росією повністю забезпечені: вони скрізь живуть в атмосфері їхньої російської мови, російської культури і російської національної свідомости. Натомість люди інших національностей змушені на військовій службі жертвувати всіма своїми національними інтересами і силою обставин русифікуватися. По-друге, досвід доводить, що військова служба людей однієї національности на території іншої не сприяє дружбі між ними, а навпаки породжує проблеми які ускладнюють взаємини. Це зокрема стосується українсько-російських взаємин, якрм той факт, що советська армія на Україні є в основному російська, лише шкодить. Зокрема ж цей факт загально розуміють так: советське керівництво не довіряє українцям оборону своєї республіки, а тому дискримінує українців у советській армії. Дискримінує не тільки тим, що позбавляє їх своєї рідної мови, а й тим, що позбавляє їх на час військової служби і свого рідного краю.

Корній Продан – меценат НТШ

Підчас третьої ювілейної сесії з нагоди 100-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка, що відбулася в місті Калгарі, пенсіонер Корній Продан, перший агроном українського походження в Канаді, пожертвував 50 дол. на видання „Західноканадського збірника НТШ", що його готує до друку Осередок НТШ на Західню Канаду. Попередні меценати: Николай Висоцький і п. Грекул — обидва з Ванкуверу. Імена всіх меценатів будуть згадані у збірнику. Закликаємо українських поселенців Західної Канади піти слідами п.п. Висоцького, Продана і Грекула, і в міру змоги допомогти нам фінансово у виданні збірника. По інформації просимо звертатися до п. ред. М. Хом'яка, тел. 489-1486.

Управа Осередку НТШ на Західню Канаду

ЗВІТ ФОНДУ ЕДМОНТОНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ ЗІ ЗБІРКИ НА ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ 1973

На потреби Української Помісної Церкви

1.	Парафія катедри св. Йосафата, Едмонтон: о. Ю. Ковальський		1.793.76
2.	Парафія св. Юрія Побідоносця, Едмонтон: о. В. Тарнавський		1,223.70
3.	Парафія Успеняня Пресв. Богородиці, Калґарі: о. В. Мартиник		700.00
4.	Парафія Глендон: о. Д. Гнат —		
	Глендон	327.50	
	Ст. Павль	113.00	
	Бонневил	48.00	
	Айвор Ривер	66.00	554.50
5.	Парафія Пресв. Евхаристії, Едмонтон: о. Я. Федуник		483.00
6.	Парафія св. Василія, Едмонтон: о. В. Дрібненький ЧСВВ		328.75
7.	Парафія св. Володимира, Едмонтон: о. Р. Ганкевич		300.00
8.	Парафія Дервент: о. Я. Черкавський —		
	Дервент	108.25	
	Верміліон	17.00	
	Елк Пойнт	7.00	
	Нортерт Велей	4.80	137.25
9.	Парафія св. Стефана, Калґари: о. М. Грещук		102.00
10.	Парафія Редвотер: о. П. Петришин —		
	Редвотер	43.00	
	Вог	34.00	
	Федора	23.00	100.00
11.	Парафія Кемровз: о. М. Мартинків —		
	Кемровз	7.00	
	Раунд Гилл	48.00	
	Гей Лейк	16.00	
	інші місцевості	14.00	85.00
12.	Парафія Успення Пресв. Богородиці, Едмонтон: о. Б. Снігурович		77.00
13.	Парафія Покрова Пресв. Богородиці, Едмонтон: о. В. Волошин		73.00
14.	Парафія св. Николая, Едмонтон: о. М. Дядьо		33.30
15.	Парафія Іннісфрі: о. Р. Стародуб —		
	Іннісфрі	8.00	
	Менвил	6.00	14.00
16.	Парафія св. Николая, Карвел: о. М. Гураль		11.25
	Парафії разом		6,016.31
	Безпосередно до фонду вплатили		477.00
	Разом зібрано до 30 квітня 1973		6,493.31
	В 1972 році зібрано		6,420.80
	Разом		12,944.11

Дотепер Дирекція Фонду передала на потреби Української Помісної Церкви суму 12,500.00 дол. на руки Верховного Архиєпископа і Кардинала Блаженнішого Йосифа.

Поіменний список жертводавців буде поданий в пресі по закінченні збірки за 1973 рік.

Дирекція фонду Української Помісної Церкви Едмонтонської єпархії

д-р М. Снігурович голова — **В. Кунда** скарбник — **Г. Порохівник** секретар

ЦЕРКОВНІ ВІСТКИ

Злодій закрався до церкви у Міллдорф в Баварії і хотів розбити скарбону. Над скарбоною стояла статуя блаженного брата Конрада, що є покровителем Баварії. Злодієві не вдалося розбити скарбони, бо статуя впала на голову злодія, що почав з болю кричати. Крик почув священик і прикликав поліцію, яка арештувала вломника.

Брат Конрад був сином Генриха Чорного, баварського князя. Народився він в 12 сторіччі. Студіював в Колонському університеті, але остаточно став ченцем-цистерсісм. Як чернець поїхав до Святої змелі і жив там самітним пустинним життям. Його погане здоров'я й політичні відносини змусили його вернутися до Европи. Він помер в березні 1154 року.

* * *

Загальний синод Англіканської Церкви на своєму з'їзді у Ріджайні в днях 4-11 травня ц.р., порішив майже одноголосно дозволити жінкам бути допущеними до виконування функцій церковного служителя.

„Вязничні зустрічі"

У зв'язку з 50 річчям створення СССР, советська преса на усіх підяреминих, а найбільше не російській мові, вихваляє „приязнь і любов советських народів між собою й до советського режиму.

А як в дійсності виглядає та приязнь про те пише Алєксандер Петров-Агатов у своїх споминах п.з. „В'язничні зустрічі". Ті спомини є одним з найцікавіших документів, які появилися в советській підпільній літературі.

А. Петров-Агатова звільнили були в 1967 році після двадцятьрічного ув'язнення, а в 1968 році його знову арештували й засудили на сім років за вірші про сталінський терор.

„В'язничі зустрічі" то найновіший твір про советські каторжні табори. Його значення ще в дечому іншому. Цей твір є доказом що перший раз за сорок років у СССР зявилася дійсна політична опозиція, яка має свою власну ідеологію, а навіть, в поодиноких, покищо, випадках власну організаційну структуру, опозицію, яка заявляє, що дасть в заміну за повалений теперішній режим.

У своєму творі А. Петров-Агатов оповідає про свої зустрічі з членами Соціял-християнського згромадження, яку то організацію створили члени зложені з військових і політичних діячів в цілі повалення теперішнього режиму.

Згадує він також про зустрічі з представниками російської партії, яка цілковито відкидає советську владу та з представниками інших груп, які мають спільну ціль: повалити теперішній устрій і побудувати „нову Росію" на православію, монархії й націоналізмі.

Скажений московський націоналізм появляється у політичних в'язнів, передовсім в запеклому антисемітизмі.

„Жидівська проблема" — пише П. Агатов — „запалена не лиш на арабському сході, в Ленінграді, Ташкенті, Москві, в наукових заведеннях і в Лефертові (то в'язниця недалеко Москви рля політичників), але також у лагерах для політичних в'язнів.

Я пізнав сіоніста Соломона Борисовича Дольника, сильну 70-річну людину. При якійсь нагоді я попросив Андрея Донатовича (Андрей Донатович Сінявський, з яким Агатов зустрівся в таборі), щоб зайшов до Дольника, бо той дуже про те просив. „Я не маю нічого проти того. Соломон Борисович є милою людиною... але пам'ятай, що тут відносяться до жидів виїмкою нетолерантно".

Ненависть до комуністів накривається з ненавистю до жидів. Діенін (Ленін?), Хрущов, Брежнєв, Косигін — то всьо „кудлаї" — чулося то тут, то там".

Петро-Агатов долучує зміст листа лідера російської партії Михайла Антонова, архітекта, кандидата філософічних наук до Лярисси Даніель, яку арештували на Червоній Площі по демонстрації проти окупації Чехо-Словаччини.

Антонов писав:: „Не пхайтеся жиди, як союзники, до боротьби проти комунізму. То ви створили советську владу! То ви затруїли російський нарід їддю матеріялізму! То ви, безупинно мутили воду в світі! А нині, чуючи неминучий і недалекий крах соціялістичного режиму, непопулярність науки максизму, ви зереходите на другий бік барикади. Знову хочете вийти сухими з води й гріти руки російською кров'ю, стати знова кермуючою силою народів і втримувати перше місце для вибраного народу. Не вийде! Ми самі виборемо свою волю".

Так писав Антонов, арештований разом з іншими керманичами російської пртії в 1968 році.

Але в часі переслухання Петрова-Агатова в КГБ слідчий, майор Седих — так переконував впертого арештанта: „Ну і чому ви такі вперті, Александре Александровичу. Чому ви щадите Бориса Слуцького? Він — жид, сіоніст, а ви — росіянин. Таж ми знаємо, що він є протисовстського наставлення. Потвердіть те і все скінчиться".

Автор „В'язничних зустрічей" оповідає також про „націоналістів" українців, лотишів, литовців, естонців, вірмен.

„Всі вони — пише Петро-Агатов — хочуть бачити свої батьківщини не тільки без комуністів, але й без росіян. Нам той „старший брат" от де вже сидить — показуючи на горло говорить дуже симпатичний Литвин, Гунар Асруку (маю на думці рік 1939) тра, здоровий мужчина, що прегарно знає поезію, і взагалі літературу, радіотехнік по фаху. Після того, як росіяни витягнули до нас братерську народи прикарпатської Украни й Балтики безустанно... витягають ноги".

На слова свого співрозмовника міг Александер Петров-Агатов, віруючий християнин і переконаний ворог комунізму, відповісти тільки глибоким зітханням: „Дорогий Астра. Коби то тільки ті народи. А позатим, що то значить росіянин? чи совєтчик і росіянин то одне і те саме??"

Повірте мені

(Закінчення з стор. 6)

ще не попали в рознарядку на роботи і завгосп, коли звільнився дещо від своїх раніших обов'язків, повів нас по гуртожитках показати, що в них діється. "Заходимо у перший, тут три чоловіки не пішли до роботи, слабі. Один з них голий, в одежі воші душить, а другі лежать вже немічні. Завгосп каже, що це є найліпший гуртожиток, лише трьох не пішло до роботи. Заходимо у другий гуртожиток, тут не пішло до рообти більше десятка. Один вже вмер, частина лежить на вмируще, а частина ще б'є воші. А один з них пише якогось листа. Завгосп питає: До кого, брате, пишеш листа? — Сам не знаю, відповідає, але мушу приготовитися до смерти, бо дома залишив батька й матір, а сам тут не певний, чи ще з тиждень проживу. Хотів би, щоб вони довідались про мою долю, де я помер, бо я не маю документів. — А чи ж вони живі? — питає завгосп. — Не знаю... може й вони померли.

Попросив цей хлоп'як мене, щоб я узяв того листа і по його смерті передав до його батьків по призначенню. Я взяв того листа, хоч мав великий сумнів, щоб його батьки були живими. Так воно і сталось. При першій нагоді, яка у мене трапилась досить скоро, я відвідав те село і довідався, що його рідні померли раніше ніж він, а лист цей залишився у мене як сумна пам'ятка і свідок тих трагічних років, що їх Україна переживала з причин комуністичного і московсько-окупаційного людовбивства.

Пішли до третього бараку, до якого якраз приїхали возом два робітники і виносять шість трупів. Один з них ще й не помер, бо рухав руками. Але „санітарна бригада" на те не звертала уваги. З досвіду знали, що доки довезуть до братньої ями, то помре на возі. Завгосп оповідає, що бригада з восьми чоловік і одним запряженим возом зайнята щодня цією роботою і не вправляється вивозити та закопувати трупи. В цьому третьому бараці було біля тридцяти умираючих від голодової смерти і вже ні один з них не був здібний до роботи. Були такі, що впаде з ліжка і вже не здібний на нього злізти, так на підлозі й домирає. В бараці бруд, стогін умираючих, задуха й невиносимий сморід. Пекло... Завгосп мав намір показати нам ще один барак, жіночий, але у мене не вистачило більше сил дивитися на цю трагедію і я відмовився.

І. Батюк посол . . .

(закінчення з стор. 5.)

твердячи, що плян попереднього уряду, щоб заморозити допомоги для муніципалітетів, був значно кращою системою. Він висловив побоювання, що нова програма принесе зі собою втрату автономії для муніципальних урядів. То не було нічого дивного, що він вповні погоджувався зі становищем послів партії суспільного кредиту, але то було троха дивно, слухати, як політик, який постійно закликає до контролі уряду над муніципалітетами, турбувався, що муніципальні уряди втратять свою автономію.

Посол Г. Тейлор, підтержаний послом Р. Спікером, оба опозиційні посли, подав внесок, щоб відкласти ухвалення цього закону й в Леґіслятурі відбути над тим внеском публічне переслухання. Шкода, що перед кількома роками не було публічного переслухання, як було висунено застереження відносно заморожування допомог для муніципалітетів. В тому часі прем'єр навіть не хотів зустрінутися з муніципальними урядниками, але натомість вислав кількох своїх міністрів, щоб вони з ними цю справу переговорили. Коли прийшло до голосування над проєктом закону, всі опозиційні посли голосували проти нього. Якщоб наш уряд був слухав домагань опозиційних послів, то мільйони долярів не були би заощаджені в кишенях мешканців провінції.

Подано до ухвалення кілька проєктів законів, з яких дуже важним для фармерів є додаток до закону про сільсько-господарський інвентар. Закон предбачує більше забезпечення для фармерів й вимагає, що кожному фармере в і треба сказати, кільки коней сили має його трактор, чи який інший мотор у новій фармерській машинерії й ця потужність мотору має бути ґарантована. Також фармер мусить дістати ґарантію на фармерські машини, що він їх купує й якщо продавець машин не буде відповідати за нефункціонування машинерії, то він буде потягнений до судової відповідальности.

Уряд проголосив нову програму, якої завданням є піднести життєвий стандард в фармерських околицях Алберти, через допомогу для побудови внутрішніх доріг в фармерських селах та містечках. Для цеї цілі буде виплачено 10 мільйонів долярів на допомогу для поправи фармерських доріг в аблертських селах та містечках. Ця програма буде розтягнена на сім років й вона є так укладена, що протягом п'яти років вможливить кожному осередкові дістати одноразову допомогу для цеї цілі. Для цеї програми призначено на перший рік один мільйон долярів.

Ця допомога буде призначувана в той спосіб, що основною допомогою буде 20,000 долярів, а до того дійде по 20 долярів доплати на кожного мешканця даного села чи містечка. Допомогу можна буде дістати на різні форми поправи доріг, починаючи від рівняння доріг та їх осушування аж до освітлення доріг та встановлення світляних сигналів на перехрестях доріг. Допомоги не можна вживати для вдержування доріг у доброму стані та інші, з тим зв'язані, оплати.

З допомоги будуть користати ті, що скоро подадуть на неї свої внески, доки виплати на поодинокі внески не вичерпають суми одного мільйона, що призначений для тої цілі. Припускаємо, що з тої допомоги скористає понад 260 фармерських осередків, що буде наявним доказом, яку велику вагу наш уряд присвячує для розвитку фармерських околиць Алберти.

В понеділок, 16 квітня в Леґіслятурі представлено кілька відвідувачів, а між ними Верховного Архиєпископа Української Католицької Церкви Кардинала Йосифа Сліпого з Риму, з яким прибули до Леґіслятури Преосвященний Ніл (Саварин), Преосвященний Андрей (Роборецький) з Саскатуну та д-р М. Снігурович. Прем'єр погодився, щоб кількох українських послів взяли участь у бенкеті на честь Верховного Архиєпископа, хоч у тому часі відбувалося засідання Леґіслятури. На бенкеті у готелі Мекдоналда було приявних понад 700 осіб. В бенкеті взяв участь теж прем'єр П. Лоґід, який привітав Достойного гостя й підкреслив, що Церква та її провідники виконують важливе завдання в суспільності. У відповідь на те Кардинал Йосиф та Преосвященний Ніл висловили признання урядові Алберти за ухвалення закону про права людини та заявили, що Церква вповні піддержує того роду становище уряду.

Мені дуже подобалася промова Кардинала Сліпого. У своїм промові він, м. ін. сказав, що Канада, на його думку, є одною з найкращих країн у світі, якщо йдеться про житеві умовини.

Вже проминуло дещо більше, як 80 років, як перші українські поселенці прибули до Канади. В тому часі вони причинилися дуже багато до розвитку Канади. Вони й в будучності будуть відігравати важливу ролю в нашій спільноті.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР ЛИШЕ ЧЕРЕЗ **INTERTRADE EXPRESS CORP.** НАЙКРАЩІ

ДАРУНКИ

В УКРАЇНУ

СПЕЦІЯЛЬНІ

РУБЛЕВІ

ЦЕРТИФІКАТИ

INTERTRADE EXPRESS CORP. **НАЙПЕРШЕ** ВАМ ТО СКАЗАЛА, А ВАШІ РІДНІ ВАМ ТО **ПІДТВЕРДИЛИ.**

За допомогою спеціяльних рублевих цертифікатів Ваші рідні можуть купити все, що захочуть, за частину звичайної ціни. То так, як би ішов до крамниці з $100.00, а купив за них тільки товарів, що коштують $200.00 або $300.00, або й більше. **Intertrade Express Corp.** вишле Вам радо зовсім даром доказ на те. Спеціяльні рублеві цертифікати можна також вміняти на готівку, на звичайні рублі, по найвищій ставці.

ВПОВНІ

ҐАРАНТОВАНІ

ДУЖЕ СКОРА

ПОСЛУГА

Достава протягом приблизно трьох тижнів. Ціна одного **СПЕЦІЯЛЬНОГО РУБЛЯ** є **$2.60.**

ТО Є НОВА ЦІНА.

АБСОЛЮТНО НЕМА НІЯКИХ ІНШИХ ДОПЛАТ.

ЖАДАЙТЕ НАШОГО ДАРОВОГО ІЛЮСТРОВАНОГО КАТАЛОГА

Замовляйте тепер.

Замовляйте лиш через

INTERTRADE EXPRESS CORP.

125 East 23rd Street

Fifth Floor

New York, N.Y. 10010

Tel.: 982-1530

ДУЖЕ ВАЖНЕ

АВТОМОБІЛІ

ВПОВНІ ҐАРАНТОВАНІ ДУЖЕ СКОРА ДОСТАВА

Вибирайте з тих нових моделів

ЖИГУЛІ ВАЗ 2101

ЗДА $3520.00

НАЙНОВІШИЙ УДОСКОНАЛЕНИЙ ЕКСПОРТОВИЙ МОДЕЛЬ **ЖИГУЛІ ВАЗ 2103**

ЗДА $4036,50

ФУРГОН СТЕЙШЕН АВТОМОБІЛЬ

ЗДА $3881.25

ЕКСПОРТОВИЙ МОДЕЛЬ **МОСКВИЧ 412 IE**

ЗДА $3570.00

МОСКВИЧ 408 IE

ЗДА $3285.00

ЗАПОРОЖЕЦЬ

ЗАЗ 968

ЗДА $2250.00

ЖАДАЙТЕ НАШОГО СПЕЦІЯЛЬНОГО БЮЛЕТЕНЮ ЗІ СВІТЛИНАМИ АВТОМОБІЛІВ. АПАРТМЕНТИ ВЖИВАНИЙ ОДЯГ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ ІЗ СССР.

Жадайте наших спеціяльних бюлетенів.

МИ МАЄМО 24-РІЧНИЙ ДОСВІД В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ І МАЄМО БАГАТО ТИСЯЧ ВДОВОЛЕНИХ КУСТОМЕРІВ.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:

Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157

Smoky Lake, Phone 656-3000

Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

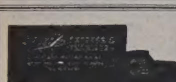

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МОЯ ПОДОРОЖ В УКРАЇНУ

В РІДНОМУ СЕЛІ

К. К.

Після відправи під церквою ми пішли на цвинтар. Мені відразу кинулося вві-чі, що цвинтар розрісся майже вдвоє від того часу, як я лишав рідний дім. І весь цвинтар заповнений могилами. На цвинтарі насаджено так багато дерев, що аж любо поглянути на цвинтар. А майже на кожному гробі стоїть залізний хрест з написом хто тут спочиває.

Я пішов з братом на могилу наших батьків. Ми помолилися, відтак відспівали панахиду й пішли до дому брата. Тут ми застали багато односельчан, що прийшли привітатися зі мною й мене побачити. Нас гарно погостили й я подякував братові та братовій за гарний і смачний обід й мені прийшов час повертатися до Львова. На 10-у годину вечора ми вже були у Львові, а на другий день нам дозволили ще на один день залишитися у Львові, хоч ми мали вже їхати до Тернополя. Але до Тернополя ми таки поїхали того дня вечором.

Та, заки я розкажу свої враження про Тернопіль, я ще хочу дещо сказати про своє село. Але то мабуть буде стосуватися й інших сіл, бо мені розказували, що так є приблизно в кожному селі.

Як приїдете до села, то перша річ, яку побачите, то ями, вибої та болото. Доріг ніхто не поправляє. Я питався брата, чому така погана дорога, чому люде не зберуться й не направляють дороги. Він відповів на те, що вони вже нераз направляли дорогу. Але, як дорога добра, зараз зачнуть нею їхати вантажні автомобілі з вантажем і ще гірше розіб'ють дорогу, як була передтим. А відтак люде вже не хочуть направляти дороги. А, як хтось їм каже направляти дорогу, то відповідають: „Якщо їм потрібно дороги, то хай направляють самі. Нам доброї дороги не треба. Ми не маємо ні возів ні коней, то чим будемо їздити. Ми від того вже давно відвикли. А, як нам треба кудись перейти, а там на дорозі болото, то ми обходимо далеко й виминаємо болото. В той спосіб розв'язуємо свої клопоти з болотом".

Питався я теж, чи мають що їсти. Казали всі, що є досить. Колись не було подостатком, а тепер є. Як я приїхав до села, то мені важко було його пізнати. Колись у селі було багато більше будинків. Крім хат, були ще стайні на коні, на худобу, були комори, стодоли, а тепер з тих господарських будинків не залишилося нічого. Питаюся брата, де те все ділося. А він відповів: „Та я попалив свої стайні, бо треба було в зимі огріти хату, а не було чим, то я розбирав бутинки й палив їх тай так огрівав хату". В мого брата залишилися ще перероблена стодола, а в стодолі стоїть корова, там є й паша для неї і свинка й кілька курок і хліб для родини. Одним словом: у стодолі є весь маєток. Я собі подумав, що колишні ґазди зійшли тепер на т.зв. халупників, тобто таких, що колись нічого не мали, лише хатину.

Мій брат має семеро дітей. Усі ходять до школи. Двоє ідуть до сільської школи, а п'ятеро ходить до школи у Львові. Я питався брата, як він може те все оплатити. Він відповів, що його діти добре вчаться й дістають стипендію, з якої оплачують мешкання. Раз на тиждень вони приїздять до дому, наберуть собі харчів, які їм вистарчають аж до чергового приїзду до дому за свіжими харчами. „Недавно задусив я свинку, каже брат, — діти приїдуть кілька разів, заберуть зі собою й для нас нічого не залишиться. Але діти на першому місці й їм треба найперше дати".

Я був у рідному селі з відвідинами перед двома роками. Тоді я бачив на городі свіжо скопану землю. Я питався брата, на що він скопав землю. Він відповів, що на весні, як лиш земля розмерзлася, він посіяв був редьку. При кінці травня редька дозріла, він викопав її, завіз до Львова й дістав за неї 150 рублів. В травні на тому місці брат садить що інше. І так збирає два рази в році збір з того самого поля. „Але то так мусить бути — каже брат. Бо, як є діти, то треба на них старатися". Мій сестрінок, в якого нема дітей, має і радіо й телевізор і все, що треба. А мій брат, замість купувати радіо й телевізор, мусить видавати гроші на дітей. То вже я йому покупував ці речі. Як би не я, то він і радія не мав би.

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.

Baked-On Paint — Welding
Customizing

Wm. PENTYLIUK

424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Aaron Denture Clinic Ltd.

Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

СІ-ПІ-ЕР МАЄ ПРАВИЛЬНІ ЛЕТУНСЬКІ ПОСЛУГИ ДО ПІВНІЧНОЇ ЕВРОПИ

АЛЕ МИ МУСИМО ЇХ ЩЕ ПОЛІПШИТИ

Зверніть увагу на наші прогулькові подорожі на 22-45 днів.
Вам не треба резервувати місць місяцями наперід.
Вам не треба давати 25% задатку з вашою резервацією.
Вам не треба платити за подорож 30 днів наперід.
Ви не тратите нічого, якщі ви відмовитеся від подорожі.
Вас не коштує нічого, якщо ви зміните свій плян в останній мінуті.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі.
буде в літаку.

Ви можете летіти до одної країни, а повертатися з іншої. (Наприклад, якщо ви летите до Амстердаму, то ви можете вертатися наприклад з Копенгаги або Мюнхену).

В часі польоту в подорож та при повороті вами займуться дуже дбайливо. Вам будуть услугувати стюарди та стюардеси, вишколені відповідно до европейської традиції. Вони подадуть вам смачні страви, приготовані за кухарськими приписами різних країн. Попри наші дешеві летунські підорожі на час 22-45 днів, ми маємо знижкові летунські подорожі для молоді та дітей.

І ви можете летіти, тепер, а платити за те пізніше.

Зв'яжіться з вашим подорожним агентом для СІ-ПІ-ЕР.

Ми можемо бути навіть дешевші від других

CP Air

ДЕНТИСТИЧНА КЛІНІКА 7-е АВЕНЮ

11023 - 107 авеню,
Едмонтон — тел. 425-9214
Цертифікований дентистичний механік.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.

AUDIOTONE

John ROBERTS

10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic

10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic

Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350

Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ

428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ

520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Калґари, Алберта — музейна виставка ЛУКЖ

Дуже приємну несподіванку для нашої калгарської громади зробили пані з Едмонтону, влаштовуючи мистецьку виставу в авдиторії церкви Успення Пресв. Богородиці. Були цінні експонати з музею ЛУКЖ в Едмонтоні — як українські народні строї, вишивки, килими, гуцульські інкрустовані вироби з дерева, писанки і ін. До цього долучилася п-і О. Манастирська зі зразками різнородної кераміки з українськими мотивами: — гуцульським, трипільським, київо-полтавським та модерним, що дали присутнім нагоду запізнатися з цією ділянкою українського мистецтва. Ці зразки були її власного виробу, як рівнож і студентів її керамічної школи. В окремій кімнаті були розвішені праці нашої знаної образотворчої мисткині п-і П. Іванець. Головну увагу звертали на себе біля п'ятнадцять розмальованих церков (з колекції біля 75-ти) — деякі з них великої історичної вартости. Було теж кілька портретів, краєвидів, картини з живої і мертвої природи і чотири копії старовинних ікон.

Місцевий відділ ЛУКЖ, хоч запросив наших едмонтонців та старанно розголосив цю виставу на місці, не був певний чи цей почин знайде належний відгомін серед нашого громадянства, — бо це вперше таку виставу влаштовувано в парафії.

В суботу, 24 березня біля полудня п-і І. Павликовська, п-і Вацке, п-і П. Іванець, п-во О. і д-р С. Манастирські та п-во Елчини заїхали до церкви Успення Пресв. Богородиці. В авдиторії ще відбувалась наука для рідношкільних дітей і курс малювання й виглядало, що початки будуть важкі. Однак в короткому часі розійшлася вістка про приїзд едмонтонських гостей і при було багато рук до помочі. Треба було вішати на стіни килими, деякі зразки вишивок і образи. Крім цього, пані з великою розвагою, дбайливістю і смаком розміщували експонати на столах. У суботу по полудні було все приготоване для глядачів. У неділю, 25 березня від 2—5 по пол. було чайне прийняття. Багато зацікавлених гостей, своїх і чужих, оглянули зразки нашого мистецтва та розпитували про поодинокі експонати, їх походження, спосіб виробу, рід матеріялу, тощо. Під час чайного прийняття п-і К. Папірчук, голова відділу ЛУКЖ у Калгарі відкрила офіційну частину цієї імпрези, вітаючи гостей з Едмонтону та тих, що прийшли оглянути виставу. П-і Л. Гладишевська, одна з культурно-освітніх референток відділу, представила кожню з приїзших пань. П-і О. Гладишевська зложила короткий привіт в англійській мові. У відповідь на це наша вельми заслужена громадська діячка пані І. Павликовська розповіла про музейну діяльність Епархіяльної управи ЛУКЖ та про заходи придбати якнайбільше зразків мистецтва та приладдя, що їх привезли зі собою наші піонери. Вона заохотила теж присутніх дбати про передання українського мистецького знання молодшому поколінню, — бо то річ великої ваги. У тій цілі відбуваються в Едмонтоні та в деяких відділах ЛУКЖ поза Едмонтоном курси писання писанок, курси вишивання та будуть зорганізовані курси з інших мистецьких ділянок.

У загальному успіх цієї мистецької вистави був великий. Не тільки матеріяльний, але в першу чергу моральний і виховний. Варто б було в майбутньому влаштувати подібну виставу у місцевому музеї або мистецькій галереї, де наші співгромадяне могли б запізнатися з мистецьким хистом нашого народу і його окремих одиниць.

Пані з відділу ЛУКЖ виявили свою увагу та гостинність едмонтонцям. Пращаючи, бажали їм успіху у їхніх плянах ширити та поглиблювати знання про українське мистецтво в нашій провінції.

(МГ)

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Randal Arthur Muir otherwise known as Eric Phillips Bishop of 110-21 - 161 St., in the Province of Alberta, parts man intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for change of name as follows:

1. For a change of my name to Eric Phillips Bishop.
Randal Arthur Muir.
Signature of applicant — legal name in full.
Eric Phillips Bishop.
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

Західна Німеччина не хоче платити

Югославянський уряд зажадав від Західної Німеччини заплати 770 мільйонів долярів відшкодувань за шкоди, вчинені німецькими вояками в Югославії в часі другої світової війни. Західно-німецький канцлер В. Брандт, який побував у Югославії з відвідинами, відмовився платити відшкодування. На думку Брандта, Німеччина заплатила вже дуже багато відшкодувань, втративши багато земель, визнавши границю на Одрі й Нисі та визнавши Східну Німеччину. Кромі того, якщо б Німеччина заплатила відшкодування Югославії, то з такими самими домаганнями до неї звернулися би СССР, Чехословаччина та інші країни, пошкодовані війною. До того Західна Німеччина дала вже Югославії 300 мільйонів долярів позички, а в Німеччині працює пів мільйона югославянських робітників, які заробляють великі гроші, а Югославію відвідує щороку півтора мільйона німців, які теж залишають у Югославії чимало грошей.

Єгипет плянує новий канал

Єгипетський президент А. Садат звернувся до 42 держав із пропозицією збудувати новий канал, який вможливив би, на місці замкненого тепер Суезького каналу, переїздити короткою дорогою з Европи до Азії та Африки. Садат запропонував усім більшим державам світу: США, Англії, Канаді, СССР, комуністичному Китаєві, Італії, Франції, Японії, Західній Німеччині, Австралії, Голляндії, скандинавським та арабським державам фінансування нового каналу, який можна буде, при помочі модерних машин, збудувати протягом 18 місяців. Новий канал причинився би значно до відпруження відносин між Єгиптом та Ізраїлем.

Досі ще ніодна держава не відповіла на пропозицію президента Садата.

Хотів викрасти Р. Геса

В берлінській тюрмі відбуває досмертну кару тюрми кол. заступник Гітлера Р. Гес. Його стережуть, на зміну, американські, англійські, французькі та совєтські вояки. Тепер 29-річний німець В. Гольцапфель хотів звільнити Геса в той спосіб, що хотів захопити німецький пасажирський літак й за зворот літака домагатися звільнення Геса. Поліція викрила заздалегідь плян й арештувала Гольцапфеля.

Замикають військові бази

Американське міністерство державної оборони плянує в найближчому часі замкнути в США 274 військові бази, що заощадить державі 400 мільйонів долярів річно. Наслідком того, протягом року 26,172 цивільних робітників та 16,640 вояків утратять працю. Американські конгресмени протестують проти того, бо то збільшить ряди безробітних.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter

OPTOMETRISTS

790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 242-8656

Дрібні оголошення

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

· **В Чіле комуністи збудували пам'ятник кубинському провідникові комуністичних партизан Че Геварі. Тепер невідомі справники підклали бомбу й зірвали пам'ятник.**

· **Японія позичила Єгиптові 11 мільйонів долярів на закуп в Японії сталі, машин та хемікалій.**

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

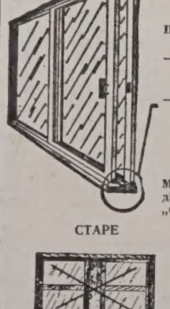

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не спарьляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Суприм" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

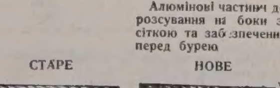

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

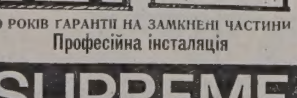

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.